

Spain

راهنمای فارسی سفر به اسپانیا

ترجمه و جمع آوری مطالب: آژانس هواپیمایی سفری دیگر

∴. *www.3sotdownload.com* ∴.

راهنمای فارسی سفر به اسپانیا

ترجمه و جمع آوری مطالب: آژانس هواپیمایی سفری دیگر

www.safaridigar.com

”

سخن اول

با کتابی دیگر، از مجموعه کتاب های راهنمای گردشگری سفری دیگر، با شما هستیم. امیدواریم شماره های قبلی کتاب، مورد توجه شما عزیزان قرار گرفته باشد. تصمیم گرفتیم چند شماره ای را به کشورهای اروپایی اختصاص دهیم. با کشور زیبای اسپانیا شروع می کنیم. اسپانیا از قطب های اصلی گردشگری اروپا محسوب می شود. علاقه ی توریستهای مختلف دنیا جهت سفر به اسپانیا صرفا متعلق به مردمان خارج از اروپا نیست. حتی اروپائیان نیز سالیانه به دفعات به این کشور مسافرت می کنند و همیشه با خاطرات خوش از آنجا باز می گردند. امیدواریم این شماره نیز مورد توجه شما عزیزان قرار گیرد. لطفا انتقادات و پیشنهاداتتان را از طریق آدرس پست الکترونیکی info@safaridigar.com با ما در میان گذاشته و ما را در بهبود کیفیت مجموعه های بعدی یاری فرمایید.

آرشیو کتاب های الکترونیکی سفری دیگر، از طریق لینک زیر قابل دریافت است.

safaridigar.com/download

با تشکر

آژانس مسافرتی سفری دیگر

“

فهرست مطالب

پیشنهاد می‌کنیم صفحات کتاب را به ترتیب مطالعه کنید. اما اگر به دنبال موضوع خاصی هستید، می‌توانید با کلیک بر روی هریک از گزینه های زیر وارد صفحه مربوط به آن شوید. در بخش انتهایی همه صفحات بخش بازگشت به فهرست مطالب وجود دارد، که با کلیک بر روی آن به این صفحه باز خواهید گشت.

۱ - اطلاعات عمومی اسپانیا	۲ - شهر مادرید	۴ - شهر سویل	۶ - شهر والنسیا
تاریخچه	نگاهی به مادرید	نگاهی به سویل	نگاهی به والنسیا
نام	تاریخچه	تاریخچه	تاریخچه
تاریخ	وسایل نقلیه	وسایل نقلیه	وسایل نقلیه
موقعیت جغرافیایی	خرید	خرید	خرید
جزایر	آب و هوا	آب و هوا	آب و هوا
اقتصاد	جاذبه های تفریحی و گردشگری	جاذبه های تفریحی و گردشگری	جاذبه های تفریحی و گردشگری
کوهستان ها و رودخانه ها			
اقلیم	۳ - شهر بارسلونا	۵ - شهر گرانادا	۷ - جزایر قناری
جمعیت	نگاهی به بارسلونا	نگاهی به گرانادا	نگاهی به جزایر قناری
زبان	وسایل نقلیه	تاریخچه	تاریخچه
دین	خرید	وسایل نقلیه	وسایل نقلیه
فرهنگ	آب و هوا	خرید	آب و هوا
روشهای مختلف مسافرت به اسپانیا	جاذبه های تفریحی و گردشگری	آب و هوا	جاذبه های تفریحی و گردشگری
خرید کردن در اسپانیا		جاذبه های تفریحی و گردشگری	
اقامتگاه های گردشگران در اسپانیا			
آشپزی در اسپانیا			
نکات ایمنی مهم به هنگام مسافرت در اسپانیا			
جاذبه های گردشگری در اسپانیا			
			۸ - بخش های دیگر
			تماس با ما

به اسپانیا خوش آمدید

تاریخچه اسپانیا

اسپانیا، با نام رسمی پادشاهی اسپانیا کشوری مستقل و از اعضای اتحادیه اروپا است. این کشور در شبه جزیره ایبری در جنوب غربی اروپا قرار دارد. سرزمین اصلی اسپانیا از جنوب و شرق با دریای مدیترانه و جبل الطارق، از شمال و شمال شرق با فرانسه، آندورا و خلیج بیسکای و از غرب و شمال غرب با پرتغال و اقیانوس اطلس هم مرز است. مرز اسپانیا با پرتغال (به طول ۱۲۱۴ کیلومتر) طولانی ترین مرز یکپارچه در اتحادیه اروپا است.

قلمروی اسپانیا افزون بر سرزمین اصلی شامل جزایر بالئارس در دریای مدیترانه، جزایر قناری در سواحل آفریقایی اقیانوس اطلس، دو شهر خودمختار سبته و ملیله در آفریقای شمالی هم مرز با کشور مراکش و چندین جزیره مسکونی و غیر مسکونی دیگر از جمله آلبوران، شافاریناس، آلوزماس و ولز د لا گومرا می باشد. با مساحت ۵۰۵۹۹۲ کیلومتر مربع، اسپانیا دومین کشور بزرگ اروپای غربی و پنجمین کشور بزرگ اروپاست.

انسان مدرن نخستین بار در حدود ۳۵۰۰۰ سال پیش قدم به شبه جزیره ایبریا گذاشت. در حدود ۲۰۰ سال پیش از میلاد از این منطقه تحت فرمان حکومت روم قرار گرفت و هیسپانیا نامیده می شد. هیسپانیا در قرون وسطی توسط قبایل ژرمن و پس از آن توسط مورها تصرف شد. در قرن پانزدهم پس از ازدواج های بین حکومتی فرمانروایان کاتولیک و اتحاد این حکومت ها و همچنین سقوط کامل آندلس و بازپس گیری آن از دست مورهای مسلمان در سال ۱۴۹۲ اسپانیا به شکل کشوری یکپارچه پدیدار شد. در اوایل دوران جدید اسپانیا به یک امپراتوری پر قدرت جهانی تبدیل شد و اسپانیایی ها به عنوان یکی از نخستین فاتحان دنیای جدید به قاره آمریکا وارد و در آنجا ساکن شدند. بیش از ناصد میلیون نفر اسپانیایی زبان ساکن در آمریکا میراثی است که اسپانیایی ها در این قاره برجای گذاشتند.

اسپانیای امروزی کشوری دموکراتیک و دارای حکومتی پارلمانی تحت قانون اساسی پادشاهی است. اسپانیا یک کشور توسعه یافته و نوزدهمین اقتصاد بزرگ دنیا از نظر تولید ناخالص داخلی می باشد. این کشور همچنین دارای سطح بالای استاندارد زندگی است. اسپانیا در سازمان ملل متحد، ناتو، سازمان تجارت جهانی، سازمان همکاری اقتصادی و توسعه و اتحادیه اروپا عضو می باشد.

نام اسپانیا

ریشه نام رومی هیسپانیا، که نام کنونی اسپانیا از این واژه گرفته شده، نامشخص است. هیسپانیا شاید از گویش شاعرانه واژه یونانی هیسپریا گرفته شده باشد که به معنای "سرزمین غرب" یا "سرزمین غروب خورشید" می باشد. هیسپانیا ممکن است از واژه یونانی ای-شپانیا به معنای "جزیره خرگوش ها"، "سرزمین خرگوش ها" یا "لبه"، که به یاد آورنده موقعیت اسپانیا در لبه اروپا می باشد، گرفته شده باشد؛ سکه های کشف شده در اسپانیا از دوره هادریان نیز تصویر زنی همراه یک خرگوش را نشان می دهد. به گفته برخی هیسپانیا از واژه باسکی اِزپانا به معنای "لبه" یا "مرز" گرفته شده است که موقعیت جغرافیایی اسپانیا را در لبه یا مرز قاره اروپا متذکر می شود. پژوهشگر و تاریخ نگار دوره رنسانس آنتونیو دی نبرخا معتقد است هیسپانیا از واژه ایبرایی هیسپالیس به معنای "شهر دنیای باختری" گرفته شده است. خسوس لوییز کونخیلوس معتقد است نام اسپانیا از واژه اسپن که از اسپای که واژه ای است به زبان فنیقی به معنای "ذوب و شکل دهی فلز" گرفته شده است و "ای-سپن-یا" نیز به معنای "سرزمین ذوب و شکل دهی فلزات" است.

تاریخ اسپانیا

قدیمی ترین ساکنان شبه جزیره ایبریا تشکیل دهندگان تمدن های ایبری، باسکی و سلتی بوده اند. در حدود ۲۰۰ سال پیش از میلاد از این منطقه تحت فرمان حکومت روم قرار گرفت و در اوایل قرون وسطی ژرمن ها ایبریا را تصرف کردند. پس از ژرمن ها ایبریا توسط مورها مهاجم تصرف شد. پس از آن حکومت های کوچک مسیحی به تدریج و طی چند قرن زمام امور را در ایبریا به دست گرفتند. آخرین بقایای مورها در همان سالی که کریستوف کلمب به قاره آمریکا رسید، سقوط کردند. امپراتوری جهانی اسپانیا با تبدیل این کشور به قدرتمندترین کشور اروپا و ابر قدرت جهان آغاز شد و برای یک و نیم قرن ادامه یافت. جنگ های پی در پی و ادامه دار و وجود مشکلات فراوان در نهایت باعث زوال و اضمحلال امپراتوری شد. حمله ناپلئون به اسپانیا منجر به هرج و مرج شد و جنبش های استقلال طلب و جدایی خواه را که در سراسر امپراتوری پراکنده بودند، بیدار کرد و باعث بی ثباتی سیاسی شد.

موقعیت جغرافیایی

اسپانیا با داشتن ۵۰۵۹۹۲ کیلومتر مربع وسعت پنجاه و دومین کشور بزرگ جهان است. اسپانیا تقریباً ۴۷۰۰۰ کیلومتر مربع کوچکتر از فرانسه و ۸۱۰۰۰ کیلومتر مربع بزرگتر از ایالت کالیفرنیا آمریکا است. قله آتش فشانی تید که در نزدیکی شهر تریف در جزایر قناری قرار دارد با ارتفاع ۳۷۱۸ متر بلندترین نقطه کشور اسپانیا می باشد. اسپانیا بین مدار ۲۶ و ۴۴ درجه شمالی و نصف النهار ۵ و ۱۹ درجه شرقی قرار دارد. اسپانیا در غرب با پرتغال، در جنوب از طریق درون بومهایش در شمال آفریقا (سبته، ملیله و پنیون د ولس د لا گومرا) با مراکش و جبل الطارق (جز سزمین های آن سوی دریا های بریتانیا می باشد)، در شمال غرب در راستای کوه های پیرنه با فرانسه و شاهزاده نشین آندورا هم مرز می باشد. در امتداد کوه های پیرنه در ۱۶۰۰ متری مرز استان خرنای کاتالونیا شهر برون بوم بیویا درون خاک کشور فرانسه قرار دارد.

جزایر

جزایر اسپانیا شامل جزایر بالئاری در دریای مدیترانه و جزایر قناری در اقیانوس اطلس می باشد. افزون بر اینها شماری جزیره غیر مسکونی دیگر در سمت مدیترانه ای تنگه جبل الطارق نیز متعلق به اسپانیا است، از جمله جزایر چافاریناس، آلهوسماس و جزیره کوچک پرخیل. جزیره آلبوران که بین اسپانیا و شمال آفریقا قرار دارد نیز تحت حاکمیت اسپانیا می باشد. جزیره کوچک فاسان که در رودخانه بیداسوا قرار دارد تحت حاکمیت مشترک اسپانیا و فرانسه اداره می شود.

کوهستان ها و رودخانه ها

اسپانیا کشوری کوهستانی می باشد و فلاتها و رشته کوه های بلند در آن پوشیده است. افزون بر کوه های پیرنه رشته کوه های دیگری از جمله "کانتابریان"، "ایبریکو"، "سنتال"، "تولدو"، "سییرا مورنا" و "پنیتیکو در اسپانیا وجود دارد. بلندترین نقطه سرزمین اصلی اسپانیا و شبه جزیره ایبری قله مولهاسن با ارتفاع ۳۴۷۸ متر می باشد که در رشته کوه های سییرا نوادا قرار دارد. البته بلندترین نقطه کشور اسپانیا در مجموع قله آتشفشانی تید واقع در جزایر قناری می باشد. بزرگترین فلات اسپانیا مستا سنتال نام دارد که در قلب اسپانیا واقع شده است. چندین رودخانه بزرگ در اسپانیا وجود دارد از جمله رودخانه های تاقوس، ایبرو، دورو، گوادیانا و گوآلکیویر. در طول ساحل دشتهای آبرفتی وجود دارد که بزرگترین آن دشت آبرفتی گوآلکیویر واقع در اندلس می باشد.

اقلیم

راساس ویژگی های جغرافیایی سه اقلیم در اسپانیا وجود دارد: اقلیم مدیترانه ای با تابستان های گرم و خشک. بر طبق رده بندی اقلیمی کوپن در صورت از این نوع اقلیم بر ایبریا حکم فرماست: Csa و Csb. اقلیم نیمه خشک که در ربع جنوب شرقی کشور به ویژه در منطقه مورسیا و دره ایبرو وجود دارد و برخلاف اقلیم مدیترانه ای فصل خشک پس از زمستان نیز ادامه دارد.

اقلیم اقیانوسی در شمال اسپانیا به ویژه در منطقه استان باسک، آستوریاس، کانتابریا و بخشی از گالیسیا حکم فرماست. برخلاف اقلیم مدیترانه ای در اقلیم اقیانوسی دما در زمستان و تابستان تحت تاثیر اقیانوس تغییر می کند و هیچ فصل خشکی وجود ندارد.

افزون بر این اقلیم های اصلی زیر اقلیم های دیگری نیز وجود دارد مانند اقلیم آپی در پیرنه و سییرا نوادا و اقلیم نیمه گرمسیری در جزایر قناری.

جمعیت

در سال ۲۰۰۸ (۱۳۸۶) جمعیت اسپانیا رسماً به ۴۶ میلیون نفر رسید. تراکم جمعیت اسپانیا ۹۱ نفر در هر کیلومتر مربع می باشد که از بیشتر کشورهای اروپای غربی کمتر است. پراکنش جمعیت اسپانیا بسیار نا برابر می باشد. به جز مادرید و حومه آن بیشتر جمعیت در مناطق ساحلی زندگی می کنند. جمعیت اسپانیا در سال ۱۹۰۰ (۱۲۷۸) برابر با ۱۸ میلیون نفر بود که تاکنون دو برابر شده است. بیشتر رشد جمعیت مربوط به دهه ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۰ است. در ۱۹۸۰ نرخ تولد رو به کاهش گذاشت و نرخ رشد جمعیت نیز کاهش یافت اما جمعیت باز هم رو به فزونی نهاد که دلیل آن بازگشت اسپانیایی های بود که در دهه ۱۹۷۰ به دیگر کشورهای اروپایی مهاجرت کرده بودند. در سال های اخیر نیز با وجود کاهش نرخ تولد به دلیل ورود خیل عظیم مهاجران که هم اکنون ۱۲٪ جمعیت را تشکیل می دهند؛ جمعیت رو به فزونی بوده است. بیشتر مهاجران ساکن در اسپانیا اهل آمریکای لاتین (۳۹٪)، آفریقای شمالی (۱۶٪)، اروپای شرقی (۱۵٪) و آفریقای سیاه هستند. در سال ۲۰۰۳ (۱۳۸۳) دولت اسپانیا با اجرای طرح سه ماهه عفو عمومی به عده مشخصی از افراد بیگانه فاقد مدرک، اقامت قانونی اعطا کرد. در سال ۲۰۰۸ (۱۳۸۶) به ۸۴۱۷۰ نفر در اسپانیا تابعیت داده شد که بیشتر آنها اهل اکوادور، کلمبیا و مراکش بودند. بخش قابل ملاحظه ای از اتباع خارجی ساکن در اسپانیا از دیگر کشورهای غربی و مرکزی اروپا آمده اند و بیشتر آنها بریتانیایی، فرانسوی، آلمانی، هلندی و نروژی هستند و بیشتر در مناطق ساحلی مدیترانه و جزایر بالئاری به گذران دوره بازنشستگی مشغول هستند. جمعیت قابل توجهی از اسپانیایی تبارها در سایر نقاط جهان به ویژه در آمریکای لاتین زندگی می کنند. با آغاز قرن پانزدهم جمعیت زیادی از ایبرایی ها وارد آمریکای لاتین شدند. امروزه بیشتر سفیدپوستان آمریکای لاتین ریشه ای از اسپانیا و پرتغال دارند.

فرهنگ

از نظر فرهنگی اسپانیا یک کشور غربی است، به خاطر وجود جنبه‌های قدرتمندی از میراث فرهنگی روم در تمام زوایای زندگی اسپانیایی‌ها، اسپانیا کشوری لاتین به حساب می‌آید. با این حال فرهنگی اسپانیایی به خاطر تاریخ و قدمت طولانی این کشور از جنبه‌های گوناگون از هنر گرفته تا کشاورزی تا آشپزی و موسیقی تحت تأثیر دیگر کشورهای اروپایی و کشورهای مدیترانه‌ای بوده است. ۴۴ مکان تاریخی و فرهنگی در اسپانیا در فهرست میراث جهانی یونسکو قرار دارند. اسپانیا از نظر تعداد میراث فرهنگی مورد حمایت یونسکو پس از ایتالیا و چین در رده سوم جهان قرار دارد.

زبان

اسپانیا کشوری چندزبانه است. بر طبق قانون اساسی اسپانیا از حقوق انسانی، فرهنگ، رسوم و زبان تمام مردم اسپانیا محافظت خواهد کرد.

اسپانیایی یا اسپانیولی (در قانون اساسی به نام کاستیلی ذکر شده است) زبان رسمی تمام کشور به حساب می‌آید و طبق قانون وظیفه و حق هر اسپانیایی است که این زبان را بیاموزد. بر طبق قانون اساسی تمام زبان‌های دیگر اسپانیا نیز در مناطقی به کار برده می‌شوند رسمی به حساب می‌آیند.

دیگر زبان‌های رسمی در اسپانیا عبارتند از:

زبان باسکی در باسک و ناوارا؛

زبان کاتالان در کاتالونیا و والنسیا که در والنسیا گونه متمایزی از کاتالانی یعنی گویش والنسیایی به رسمیت شناخته شده است؛

زبان گالیسی در گالیسیا

از نظر درصد گویشوران زبان باسکی ۲٪، کاتالانی و والنسیایی ۱۷٪ و گالیسی ۷٪ کار برد دارد.

در کاتالونیا یک لهجه محلی از زبان اکستیان به نام آرانسی از سال ۲۰۰۶ به رسمیت شناخته شده است که فقط ۶۷۰۰ گویشور دارد. شهر اسپانیایی مليله در شمال آفریقا زبان ریفیان توسط بخش قابل توجهی از ساکنان به کار برده می‌شود.

دین

مسیحیت کاتولیک به مدت طولانی دین اصلی اسپانیا بود. اما بر طبق قانون دیگر هیچ دینی جایگاه رسمی در قانون ندارد. با این وجود مذهب کاتولیک تنها مذهبی است که به طور رسمی آموزش داده می‌شود. بر اساس مطالعات مرکز پژوهش‌های جامعه‌شناسی اسپانیا ۷۱٪ از مردم این کشور خود را مسیحی کاتولیک معرفی می‌کنند. همچنین ۲۴٪ مردم بی‌دین هستند (۹/۴٪ نیز هیچ اعتقاد به وجود خدا ندارند) و سایر مذاهب نیز ۲/۷٪ جمعیت را تشکیل می‌دهند. بیشتر اسپانیایی‌ها به طور منظم در مراسم‌های مذهبی شرکت نمی‌کنند. پژوهشی در این باره نشان می‌دهد که ۵۹٪ کسانی که خود را مذهبی می‌دانند به ندرت به کلیسا می‌روند، ۱۵٪ در طول یک سال تنها چند بار به کلیسا می‌روند، ۸٪ آنها چند روز در ماه و ۱۴٪ دیگر هر یکشنبه یا چند بار در هفته در کلیسا حاضر می‌شوند.

در مجموع ۲۲٪ از تمام جمعیت اسپانیا دست کم یکبار در ماه در مراسم‌های مذهبی شرکت می‌جویند. این نشان‌دهنده تمایل هر چه بیشتر جامعه اسپانیایی به سمت سکولاریسم در چند دهه گذشته است. هر چند ورود مهاجران از آمریکای لاتین که به مسیحیت به شدت مقید هستند به احیای کلیسای کاتولیک کمک کرده است.

دیگر مذاهب مسیحیت نیز پیروانی دارند. کلیسای پروتستان دارای ۱،۲۰۰،۰۰۰ عضو می‌باشد. شاهدان یهوه دارای ۱۰۵،۰۰۰ پیرو، کلیسای عیسی مسیح قدیسان آخر الزمان دارای ۴۶،۰۰۰ پیرو می‌باشند. بر اساس مطالعه انجام شده توسط اتحادیه جوامع اسلامی اسپانیا ۱،۷۰۰،۰۰۰ نفر با پیش‌زمینه مسلمان در اسپانیا ساکن هستند که ۳ تا ۴٪ جمعیت را تشکیل می‌دهند. بخش عظیمی از آنها را مهاجرانی از مراکش و سایر کشورهای آفریقایی تشکیل می‌دهند. بیش از ۵۱۴،۰۰۰ نفر از آنها دارای تابعیت اسپانیایی هستند. موج جدید مهاجرت به اسپانیا باعث افزایش شمار جمعیت هندوها، بودایی‌ها، سیکها و مسلمانان شده است. پس از اخراج مسلمانان از اسپانیا در سال ۱۴۹۲ مسلمانان برای قرن‌ها در اسپانیا حضور نداشتند. در اواخر قرن نوزدهم و پس از ورود استعمارگران اسپانیایی به شمال غرب آفریقا به شماری از ساکنان مسلمان مراکش و صحرای غربی تابعیت اسپانیایی اعطا شد. در سال‌های اخیر ورود مهاجرانی از مراکش و الجزایر باعث افزایش جمعیت مسلمانان شده است.

یهودیان پس از اخراجشان در سال ۱۴۹۲ تا قرن نوزدهم در اسپانیا حضور نداشتند. در قرن نوزدهم به یهودیان اجازه اقامت داده شد. هم اکنون ۶۲،۰۰۰ نفر معادل ۰/۱۴٪ از جمعیت یهودی هستند. بیشتر آنها در طول قرن اخیر وارد اسپانیا شده‌اند اما برخی از آنها نوادگان یهودیان قدیمی اسپانیایی هستند. بر طبق برخی برآوردها تقریباً ۸۰،۰۰۰ یهودی پیش از تفتیش عقاید در اسپانیا زندگی می‌کردند.

روشهای مختلف مسافرت به اسپانیا

خط هوایی ملی اسپانیا ایبریا می باشد. بزرگ ترین فرودگاه های بین المللی اسپانیا در مادرید، بارسلونا، پالما دو مالورکا، سویل، والنسیا و بیلباو می باشند. فرودگاه های مادرید، بارسلونا و اسپانیا فرودگاه های زیبایی می باشند که توسط معماران معروف طراحی شده اند.

ارزان ترین خطوط هوایی فعال در اسپانیا Blue Air و Vueling، easyjet، Ryanair می باشند.

سیستم حمل و نقل ریلی در اسپانیا بسیار مدرن و قابل اطمینان می باشد. بلیط قطار در اسپانیا نسبتاً بالا می باشد و شبکه راه آهن در سرتاسر اسپانیا گسترش نیافته است.

سفر با اتوبوس ارزان ترین و جذاب ترین شیوه مسافرت در اسپانیا می باشد. سفر با اتوبوس بسیار قابل اطمینان است و بیشتر اتوبوس ها مدرن و راحت می باشند. اتوبوس ها تقریباً به ازای هر ۱۰۰ کیلومتر ۸ یورو دریافت می کنند.

خرید کردن در اسپانیا

ارز رایج اسپانیا یورو (EUR) می باشد. یک یورو به ۱۰۰ سنت تقسیم می شود. این واحد در سال ۲۰۰۲ جایگزین پزتا اسپانیا شد. ۵۰۰ یورویی در اکثر فروشگاه ها پذیرفته نمی شود. شما می توانید پول خود را در هر بانکی تبدیل کنید. کارت های اعتباری در اکثر مراکز توریستی پذیرفته می شوند.

اکثر کسب و کار ها بعد از ظهر (ساعت ۱۴) می بندد و در حدود ساعت ۱۷ دوباره باز می کنند. رستوران ها، فروشگاه های بزرگ و زنجیره ای از این قاعده مستثنا می باشند.

در اسپانیا نهار بهترین وعده غذایی می باشد و بسیاری از رستوران ها در این زمان باز می باشند. شنبه کسب و کار ها دوباره هنگام عصر باز نمی شوند و تا یکشنبه بسته می مانند. در ماه دسامبر در مادرید و بارسلونا فروشگاه ها باز می مانند. غیر از معروف ترین مارک ها دنیا نظیر زارا، مانگو، برشکا، کمپر، دسیگوال

اسپانیا برند های ملی نیز دارد که در دیگر کشور ها یافت نمی شود؛ مهمترین آنها کاستو بارسلونا و کوالسکی می باشد. ال کورت اینگلز معروف ترین فروشگاه زنجیره ای اسپانیا می باشد که در اکثر شهر ها شعبه دارد.

اقامتگاه های گردشگران در اسپانیا

طیف وسیعی از انواع اقامتگاه ها در اسپانیا وجود دارند. ۱۰ درصد مالیات بر ارزش افزوده شامل قیمت ها نمی شود. بسیاری از بازدید کنندگان خارجی در هتل های ساحلی و جزیره ای اقامت می گیرند که توسط بسته های مسافرتی مجریان تور به آنها پیشنهاد می شود، اگر چه برای گردشگران مستقل طیف وسیعی از هتل های با توجه به هر بودجه ای موجود می باشد. اسپانیا از لحاظ کیفیت تأسیسات اقامتی در اروپا شهرت دارد.

پارادور (مهمانسرا) هتل هایی با درجات ۳ تا ۵ ستاره می باشند. این زنجیره هتل ها اولین بار در سال ۱۹۲۸ توسط پادشاه اسپانیایی آلفونسو هشتم شکل گرفت. جنبه منحصر به فرد پارادور ها مکان و تاریخ آنها می باشد زیرا بیشتر در بناهای تاریخی نظیر صومعه، مغربی (Moorish)، قلعه ها (نظیر الحمراء) ساخته شده اند. پارادورها صبحانه سرو می کنند (حدود ۱۰ یورو) و غذای محلی آن منطقه را ارائه می دهند (حدود ۲۵ یورو). قیمت تأسیسات اقامتی از ۸۵ یورو به ازای یک اتاق دابل تا ۲۴۵ یورو برای یک اتاق توپین می باشد.

آشپزی در اسپانیا

آشپزی اسپانیایی بسیار پر شور و پراز سبزیجات، ماهی و گوشت های متنوع می باشد. در غذاهای اسپانیایی زیاد از فلفل استفاده نمی شود، به جای آن بیشتر سعی می کنند از ترکیبات با کیفیت بالا استفاده کنند تا غذا مزه خوبی به خود بگیرد. معروف ترین غذاهای بومی اسپانیا AceitunasOlivas، Bocadillo، de Calalares، Boquernes en vinagre، Calamares، Churros و Lentejas می باشند.

نکات ایمنی مهم به هنگام مسافرت در اسپانیا

گردشگرانی که قصد سفر به اسپانیا را دارند بهتر است نکات ایمنی زیر را رعایت فرمایند:

چهار نوع پلیس در اسپانیا وجود دارد: پلیس محلی (پلیس راهنمایی و رانندگی)، پلیس ملی (پلیس جرائم)، Guardia Civil (راهنمایی و رانندگی خارج از شهر و روستا) و پلیس های ایالتی.

اسپانیا کشور امنی می باشد، اما رعایت جانب احتیاط همیشه بهتر است. کیف قاپی با موتور و جیب بری در مراکز توریستی رایج می باشد. مواظب کیف خود باشید.

پول و اشیای گران قیمت خود را در معرض دید عموم قرار ندهید. پول زیاد با خود حمل نکنید.

تاکسی ها باید نرخ های خود را روی شیشه بزنند. قبل از سوار شدن تاکسی قیمت را طی کنید.

شب های اسپانیا خصوصاً در تعطیلات پر سر و صدا می باشد.

همه فروشگاه ها، هتل ها و رستوران ها باید یک فرم رسمی شکایت داشته باشند.

شماره تلفن وفوریت ها (پلیس، آتش نشانی و آمبولانس)، ۱۱۲ می باشد که از هر جایی به صورت رایگان می توانید با آن تماس بگیرید.

داروخانه ها با صلیب سبز نشان داده شده اند، همه شهر های داروخانه های شبانه روزی دارند.

همه اسپانیا را به عنوان یک کشور گرم می شناسند، اما شمال و مرکز این کشور زمستان سردی دارد و بعضی نقاط در فصل تابستان بارانی می باشد. لباس مناسب با خود بیاورید.

آب شیر بسیاری از شهرها، آشامیدنی می باشد اما بهتر است از آب بطری استفاده کنید.

از سال ۲۰۱۰ کشیدن سیگار در فضاهای سرپوشیده عمومی، نزدیک بیمارستان ها و زمین های بازی ممنوع شده است.

اسپانیایی ها نسبت به کشور و منطقه ای که در آن زندگی می کنند، بسیار تعصب دارند. در مورد مردم کاتالونیا و باسک بحث نکنید.

بسیاری از ایرانیانی که این کشور را دیده اند معتقدند که شباهت های فرهنگی زیادی بین ما و آنان وجود دارد. با این حال، پیش از سفر به اسپانیا بهتر است بیشتر درباره آنان بخوانیم و بیاموزیم تا درک دقیق تری در خصوص این کشور و مردمان آن داشته باشیم.

جاذبه های گردشگری در اسپانیا

مهمترین شهر های اسپانیا در اولویت بازدید گردشگران قرار دارند مادرید، بارسلونا، بلبائو، کادیز، کوردوبا، گرانادا، سویل، والنسیا و زاراگوزا می باشند. معروف ترین سواحل اروپا در سواحل مدیترانه و جزایر قناری واقع می باشند. برای کهنوردی نیز می توانید به کوه های سیرا نوادا در جنوب، کوردیلرای مرکزی و پیرنیس شمالی بروید.

مهمترین جاذبه های گردشگری اسپانیا عبارتند از: کاخ الحمرا، کاخ سلطنتی مادرید، پارک گوئل، ساختمان کازامیلا (لاپیدرا)، عمارت بارسلون، بیمارستان صلیب مقدس و سنت پاول، کلیسای ساگرا دافامیلیا، قصر موسیقی کاتالونیایی، موزه ملی هنر کاتالونیا، بنای بازسازی شده کازا باتیو، سواحل بارسلون، موزه هنر های معاصر بارسلون، مؤسسه خوان میرو، کوه تیبیداو، آب گذر سگوبیا، برج هرکول، امارت پالائو گوئل، محوطه تاریخی لاس مدولاس، کلیسای جامع مریم مقدس سی، میدان پارتا دل سول، موزه پرادا، کاخ سلطنتی، کلیسای آلمدینا و میدان مرکزی مادرید.

اسپانیا ۴۴ اثر ثبت شده در فهرست میراث جهانی یونسکو دارد که از لحاظ تعداد آثار رتبه دوم را بعد از ایتالیا دارد. از این آثار، ۳۹ سایت میراث فرهنگی، ۳ سایت میراث طبیعی و ۲ سایت آمیزه میراث طبیعی و فرهنگی می باشند.

شهر مادرید

شهر مادرید Madrid

مادرید، پایتخت اسپانیا، شهر تاریخ، موسیقی، شور و هیجان و فوتبال است. مادرید را می‌توان نمونه‌ی کوچک کشور اسپانیا دانست؛ از تمام سنت‌ها و جذابیت‌هایی که در این کشور وجود دارند، چیزی هم در مادرید پیدا می‌شود. مادرید را در دنیا با میراث فرهنگی و هنری یگانه و زیبایی و با شب‌های پر زرق و برق و زنده‌اش می‌شناسند. موزه‌های بی‌پایانش، رستوران‌ها و کافه‌های همیشه بیدارش و هوای معتدل و مردم زنده و خوشحالش، مادرید را یکی از پرتورست‌ترین شهرهای اروپا کرده است. تقریباً چهار فصل سال، شهر شلوغ و پر از مسافراست. با این حال، بهار و پاییز برای دیدن مادرید وقت مناسب‌تری است؛ هم هوا خوب است و هم فستیوال‌ها و جشن‌های زیادی در شهر برپاست. قلب مادرید، میدان دروازه‌ی خورشید یا Puerta Del Sol در قسمت جنوبی شهر است که با دو مجسمه‌ی معروف مشخص شده: مجسمه‌ی پادشاه کارلوس سوم و مجسمه‌ی خرس و درخت که نماد خانواده‌ی سلطنتی اسپانیا و نماد مادرید به شمار می‌رود. پوئرتا دل سول در مرکز مادرید قرار دارد و از آنجا به راحتی به هر جای شهر می‌توان رفت. نزدیک این منطقه، میدان مشهور دیگری با نام پلازا مایور قرار دارد که از شلوغ‌ترین و محبوب‌ترین میدان‌های شهر است. پلازا مایور میدانی وسیع است که ساختمان‌هایی قدیمی به سبک معماری گوتیک با رستوران‌ها، کافه‌ها و مغازه‌ها دور تا دورش را پر کرده. . ساخت پلازا مایور در قرن هفده و به دستور پادشاه فیلیپ سوم آغاز شد و امروز با حضور مجسمه‌ی فیلیپ سوم در وسط میدان، این جا محل اصلی جشنواره‌ها و گردهمایی‌های مردم مادرید است.

هیچ جای مادرید، امکان ندارد فراموش می‌کنید که در اسپانیا هستید. همه جا بساط هنر و آواز به راه است. در خیابان‌ها می‌توانید مجسمه‌ی گاوهایی را ببینید که روی تن‌شان به سبک‌های مختلف نقاشی شده. این گاوها نماد میدان‌های گاوبازی و ماتادورهای اسپانیا هستند. شب‌ها پیاده‌روها را نوازنده‌ها و رقصنده‌های مادریدی اشغال می‌کنند؛ اجرایی زنده و باشکوه از هنر فلامنکو که در فهرست میراث معنوی یونسکو نیز به ثبت رسیده. برای دیدن تئاتر و اپرا بهتر است لیست برنامه‌هایشان را در کافه‌ها و روزنامه‌فروشی‌ها پیدا کنید و با به رویال تئاتر بروید. رویال تئاتر مرکز اصلی اپرا و تئاتر مادرید است و همیشه چند برنامه‌ی خوب در حال اجرا دارد.

یکی از جذابیت‌های مادرید برای گردشگرها، فوتبال است. باشگاه فوتبال رئال مادرید، یا همان استادیوم سانتیاگو برنابو، و باشگاه فوتبال اتلتیکو مادرید در طول سال چند باری عاشقان فوتبال را از جاهای دیگر اسپانیا و اروپا به این شهر می‌کشاند. معمولاً گیر آوردن بلیت بازی‌ها کار راحتی نیست و همان روزهای اول به فروش رسیده، ولی اگر زمان بازی نباشد، می‌توان یکی از تورهای باشگاه را گرفت و کل ورزشگاه اختصاصی آن را گشت. استادیوم سانتیاگو برنابو در منطقه‌ی چامارتین واقع شده و ایستگاه مترویی به همین نام دارد. تور استادیوم سانتیاگو برنابو شامل دیدن زمین و محوطه‌ی استادیوم، رختکن‌ها، جایگاه خبرنگاری و موزه‌ی باشگاه رئال مادرید می‌شود. موزه‌ی رئال مادرید تمام کاپ‌ها و جایزه‌های این باشگاه را با چیزهای هیجان‌انگیز دیگری به نمایش گذاشته است.

مادرید، پایتخت اسپانیا، شهر تاریخ، موسیقی، شور و هیجان و فوتبال است. مادرید را می‌توان نمونه‌ی کوچک کشور اسپانیا دانست؛ از تمام سنت‌ها و جذابیت‌هایی که در این کشور وجود دارند، چیزی هم در مادرید پیدا می‌شود. مادرید را در دنیا با میراث فرهنگی و هنری یگانه و زیبایی و با شب‌های پر زرق و برق و زنده‌اش می‌شناسند. موزه‌های بی‌پایانش، رستوران‌ها و کافه‌های همیشه بیدارش و هوای معتدل و مردم زنده و خوشحالش، مادرید را یکی از پرتورست‌ترین شهرهای اروپا کرده است. تقریباً چهار فصل سال، شهر شلوغ و پر از مسافراست. با این حال، بهار و پاییز برای دیدن مادرید وقت مناسب‌تری است؛ هم هوا خوب است و هم فستیوال‌ها و جشن‌های زیادی در شهر برپاست. قلب مادرید، میدان دروازه‌ی خورشید یا Puerta Del Sol در قسمت جنوبی شهر است که با دو مجسمه‌ی معروف مشخص شده: مجسمه‌ی پادشاه کارلوس سوم و مجسمه‌ی خرس و درخت که نماد خانواده‌ی سلطنتی اسپانیا و نماد مادرید به شمار می‌رود. پوئرتا دل سول در مرکز مادرید قرار دارد و از آنجا به راحتی به هر جای شهر می‌توان رفت. نزدیک این منطقه، میدان مشهور دیگری با نام پلازا مایور قرار دارد که از شلوغ‌ترین و محبوب‌ترین میدان‌های شهر است. پلازا مایور میدانی وسیع است که ساختمان‌هایی قدیمی به سبک معماری گوتیک با رستوران‌ها، کافه‌ها و مغازه‌ها دور تا دورش را پر کرده. . ساخت پلازا مایور در قرن هفده و به دستور پادشاه فیلیپ سوم آغاز شد و امروز با حضور مجسمه‌ی فیلیپ سوم در وسط میدان، این جا محل اصلی جشنواره‌ها و گردهمایی‌های مردم مادرید است.

مردم مادرید به شب‌زنده‌داری و خیابان‌گردی معروف شده‌اند. خیلی از کافه‌ها و مغازه‌ها تا ساعت پنج صبح نیز باز هستند. مردم محلی و توریست‌ها هم تا هر ساعت شب در رستوران‌ها و پلازاها در رفت و آمدند. علاوه بر میدان مایور، میدان سیبلس (Plaza De Cibeles) با ساختمان تالار شهر بزرگ و مشهور و نورپردازی بی‌نظیرش در شب و خیابان گرن ویا از محله‌های شب‌نشین شهرند و همیشه پر رفت و آمد و زنده هستند. میدان سیبلس را باید موقع بازی‌های باشگاه رئال مادرید ببینید؛ تقریباً تمام طرفداران رئال مادرید این جا جمع می‌شوند و اگر تیم‌شان برد که دیگر جشن تا صبح در تمام خیابان‌های شهر برپاست.

دیدنی‌های مادرید

- قصر سلطنتی
- میدان پورتو دل سول
- پلازا مایور
- گران ویا
- پلازا سیبلس
- موزه دل پرادو
- موزه رینا سوفیا
- موزه تیسن
- موزه باشگاه رئال مادرید
- موزه‌ی گوئی
- کتابخانه‌ی ملی اسپانیا
- رویال تئاتر
- پارک ال رتیرو
- کلیسای جامع مادرید
- معبد مصری دبود
- پلازای دولاولا
- باغ وحش و آکواریوم مادرید

دیدنی‌های مادرید بی‌پایانند ولی می‌توان روزی را نیز به خرید کردن در منطقه سول سالامانکا اختصاص داد. حواستان باشد در مادرید مانند هر جای دیگری در اروپا، باید محتاط باشید. جنس تقلبی خریدن در اروپا جرم محسوب می‌شود و عواقب خوبی ندارد. کفش و لباس مارک‌دار را از فروشگاه خودشان بخرید. اگر خرده‌ریز دوست دارید و دنبال چیز خاصی نمی‌گردید، مغازه‌ها و بازارچه‌های اطراف پوئرتا دو سول را حتماً ببینید. اگر صبح یکشنبه در مادرید بودید، بازار La Rastro را که یکی از بزرگ‌ترین یکشنبه‌بازارهای اروپاست از دست ندهید. گشت زدن در بازار و غذاها و نوشیدنی‌های فوری که اطرافش می‌فروشند از چیزهای جالبی که ممکن است بخرید، بیشتر خوش می‌گذرد. برای رسیدن به یکشنبه بازار با مترو به La Latina بروید.

در مادرید لازم نیست خیلی دنبال غذا بگردید. هر غذایی که چشم‌تان را گرفت، سفارش دهید و مطمئن باشید پشیمان نخواهید شد. غیر از رستوران‌های بین‌المللی، ایرانی، ترکی و عربی، چینی و هندی متعددی که در مادرید پیدا می‌شود، رستوران‌های این شهر تمام غذاهای اسپانیا را سرو می‌کنند. البته یک مدل کباب بره دارند که غذای سنتی مادرید به شمار می‌رود و معمولاً با سس سیر سرو می‌شود.

مادرید هتل و مهمان‌خانه زیاد دارد. با توجه به سلیقه و پولی که می‌خواهید خرج کنید، از هتل‌های مرکز شهر گرفته تا دهکده‌های اطراف، میزبان خوبی برای توریست‌ها هستند. هتل‌های مرکز شهر نسبت به شهرهای دیگر اروپا خیلی گران نیستند، ولی هر چه به سکونتگاه‌های خلوت شهر نزدیک می‌شوید، قیمت هتل‌ها با توجه به امکانات‌شان کم‌تر می‌شود.

اگر در ماه مه یا ژوئن به مادرید سفر می‌کنید، یادتان باشد فصل مسابقات گاو‌بازی است. حواستان باشد که مسابقات معروف گاو‌بازی اسپانیایی در ورزشگاه لاس ونتاس را از دست ندهید که از تجربه‌های بی‌نظیر سفر به اسپانیاست.

توصیه می‌کنیم این‌ها را هم به خاطر بسپارید:

- اگر با هواپیما به این شهر سفر کنید، اولین ساختمانی که در مادرید می‌بینید، فرودگاه بین‌المللی باراخاساست. فرودگاه باراخاس که چند جایزه‌ی معماری برنده شده، کم از یک اثر دیدنی که باید برای دیدنش بلیت بخرید، ندارد. فرودگاه، ساختمان بزرگی است که حدود ۱۳ کیلومتر با مرکز شهر، یعنی میدان دروازه‌ی خورشید یا پوئرتا دل سول فاصله دارد. این مسیر را می‌توان با خط ۸ مترو، تاکسی و اتوبوس طی کرد. بلیت مترو از فرودگاه به مرکز شهر دو یورو هزینه دارد و همین فاصله با اتوبوس گران‌تر می‌شود و تاکسی‌ها هم که با کم‌تر از ۴۰ یورو شما را به شهر نخواهند رساند. خوبی چمدان سبک داشتن همین است: می‌توانید از همان اول مراقب هزینه‌ها باشید و با مترو وارد مادرید شوید.

- با قطار هم می‌توان از شهرهای دیگر خود اسپانیا و اروپا به مادرید رسید. یک امتیازش این است که مناظر زیبایی را خواهید دید؛ فقط فراموش نکنید که ساعت حرکت ترن‌ها و عوض کردن ایستگاه‌ها را خوب بلد باشید.

- سیستم حمل و نقل عمومی مادرید نه تنها یکی از بهترین‌های اروپا، بلکه کل جهان است و متروی این شهر با ۲۳۴ ایستگاه رتبه‌ی ششم را در بین متروهای دنیا از لحاظ طول خط مترو دارد و بیشترین سهم را در جابه‌جایی مسافر در شهر مادرید بر عهده گرفته. در کنار مترو، اتوبوس، تاکسی و یک قطار محلی (ترن برقی) هم دارد که از روستاهای اطراف تا مرکز شهر مادرید حرکت می‌کند. دسترسی به وسایل نقلیه‌ی عمومی همه جای شهر به راحتی انجام می‌شود و قطار محلی مادرید هم برای دیدن محله‌های اطراف شهر و گشت زدن از شمال تا جنوب مادرید انتخاب مناسبی است.

- در مادرید هم باید مواظب جیب برها و بچه‌های کولی باشید. با دست فروش‌ها وارد معامله نشوید و چیزی از کسی در خیابان قبول نکنید.

تاریخچه

با این که شهر مادرید از زمان های ماقبل تاریخ وجود داشته و حتی یک چیزهایی از روستای قبیله ی ویزیگوت ها که آن دورو اطراف ساکن بودند هم باقی مانده، با این حال اولین اطلاعات تاریخی درست و حسابی که از آن جا به دست آمده، مربوط به قرن نهم میلادی ست.

آن موقع، مسلمانان اندلس داشتند در شبه جزیره ی ایبری که اسپانیا هم جزوش بود، یک سری قلعه و استحکامات برای خودشان می ساختند. سر همین جریان بود که محمد بن عبدالرحمن الاوسط، امیر اموی، دستور داد همان جایی که امروز کاخ سلطنتی (Palacio Real) مادرید وجود دارد، دم و دستگاهی برای خودشان علم کنند. نزدیک آن جا رودخانه ای بود که عرب ها المجریط یا منبع آب نامیده بودندش؛ به همین خاطر به آن دور و بر می گفتند ماجریت، که بعدا کمی عوض شد و تبدیل شد به مادرید.

تا مدتی توپ حکومت بر ماجریت دست به دست شد و حکمرانان زیادی بر سر کار آمدند؛ اما تا سال ۱۳۰۹ پای شورای حکومت و مجلس و این جور چیزها به آن جا باز نشد. با وجود این که حکومت به آن ناحیه توجه زیادی نشان می داد، مادرید در قرون وسطی شهر کوچک و فقیری بود. طوری که یک نویسنده ی قرن پانزدهمی که به آن جا سفر کرده بود، در مورد آن جا نوشت: مادرید غیر از آن چیزهایی که همراه خودتان می برید، چیزی ندارد! مادرید آن موقع با شهرهای دیگر اسپانیا هم قابل مقایسه نبود، چه برسد به شهرهای اروپایی و شیک و پیک.

وقتی فیلیپ دوم در سال ۱۵۵۶ پادشاه اسپانیا شد، دور مادرید را دیواری گرفته بود با بیش از ۱۳۰ برج و شش تا دروازه ی سنگی؛ هر چند که این دیوارها بیشتر دکوری بودند و موقع دفاع از شهر، زیاد به درد نمی خوردند، با این حال فیلیپ دوم در سال ۱۵۶۱ گول این استحکامات را خورد؛ مادرید را به عنوان پایتخت اسپانیا اعلام کرد و با درباریان ش بلند شد رفت سمت آن جا.

چند قرن طول کشید تا مادرید را مطابق اسم و رسم جدیدش بازسازی کنند. آن اوایل بیشتر شهر بیغوله های دوغاب کاری شده و نامرتب بود؛ بعد شروع کردند بین شان کلیساهای شیک و قصرهای باشکوه و خانه های اعیانی بسازند؛ مخصوصاً در دوره ی فیلیپ پنجم که عقیده داشت پایتخت اروپایی اش نباید به آن وضعیت باقی بماند و داد قصرهای زیادی داخلش بسازند. یکی از این قصرها هم البته قصر سلطنتی مادرید یا همان پالاسیو رئال بود.

در قرن هفدهم که به نوعی دوره ی شکوه و جلال اسپانیا بود، دیگر کم کم می شد بدون خجالت به مادرید گفت پایتخت. آن موقع شهر صد و هفتاد و پنج هزار-

نفر جمعیت داشت و پنجمین شهر بزرگ اروپا بود. اگر بخواهید بدانید، شهرهای قبلی اش هم به ترتیب لندن، پاریس، قسطنطنیه و ناپل بودند. اگر هم نخواهید بدانید که هیچی. کارلوس سوم که تا اواخر قرن هیجدهم حکومت می کرد؛ به مادرید خیلی رسیدگی کرد؛ داد ساختن قصر سلطنتی را تمام کنند، باغ سلطنتی گیاه شناسی یا همان بوتانیکو را بسازند و یک سری پروژه های عام المنفعه ی دیگر هم انجام داد؛ طوری که معروف شد به بهترین شهرداری که مادرید تا حالا داشته؛ یک شعار هم برایش ساختند که می گفت پادشاه، بهترین شهردار است؛ اما کارلوس چهارم که به پادشاهی رسید، مادریدی ها تظاهرات راه انداختند. آن موقع فردیناند ششم که پسر کارلوس چهارم بود، شورش معروف آرانخوئز که اولین اعتراض اسپانیایی ها علیه دولت به حساب می آید را رهبری کرد و به جای پدرش به تخت سلطنت رسید. آن موقع ظاهراً اسپانیایی ها احترام به والدین و این جور چیزها سرشان نمی شده. اما البته خدا جای حق نشسته؛ زیاد از پادشاه شدن فردیناند ششم نگذشته بود که ناپلئون بناپارت، امپراطور فرانسه، در سال ۱۸۰۸ به اسپانیا حمله کرد و برادر خودش را در آن جا به پادشاهی نشاند، برای همین اسپانیایی ها مجبور شدند این دفعه علیه او شورش راه بیندازند. زد و خوردی که اهالی مادرید در روز دوم ماه مه ۱۸۰۸ با نیروهای فرانسوی راه انداختند، از آن جنگ هایی است که در تاریخ اسپانیایی ها خیلی اهمیت دارد و لابد بچه مدرسه ای هایشان وقت خواندنش خیلی حرف ها دارند که بزنند.

ناآرامی ها در اسپانیا به همین راحتی ها تمام نشد. وقتی مردم خیالشان راحت شده بود که جنگ های داخلی دارند تمام می شوند، مادرید را نیروهای ملی گرای فرانکو برای دو سال و نیم محاصره کردند. طی این محاصره که از سال ۱۹۳۶ تا ۱۹۳۹ طول کشید، مادرید وضع اسفباری پیدا کرده بود. بعد از دهه ی شصت میلادی، جنوب مادرید صنعتی شد و افراد زیادی از نواحی روستایی به شهر مهاجرت کردند. این مهاجران در جنوب شرقی مادرید با وضع بدی زندگی می کردند؛ البته وضع زندگیشان بهانه ی خوبی برای فعالیت فعالان سیاسی و اجتماعی بود.

بعد از مرگ فرانکو و پایان دوران دیکتاتوری اش در سال ۱۹۷۵، اسپانیایی ها کم کم روی آوردند به دموکراسی. آن موقع مادرید به خاطر جمعیت جوانی که داشت، نماد اسپانیای جدید به شمار می رفت، پایتختی که به حق، شایسته ی شکوفایی دهه ی هشتادش است، موقعیت خود را به عنوان مرکز اقتصادی، فرهنگی، صنعتی، آموزشی و فن آوری در شبه جزیره ی ایبری تثبیت کرده است.

وسایل نقلیه

مادرید یکی از بهترین شبکه‌های حمل و نقل عمومی جهان را دارد و مترویش بعد از متروی لندن، بزرگ‌ترین متروی اروپاست. مدیریت اتوبوس و متروی مادرید را یک شبکه به عهده دارد و بلیت‌هایشان هم مشترک است. قیمت بلیت‌ها که در ایستگاه‌های مترو، دکه‌های روزنامه‌فروشی و سیگارفروشی تهیه کنید.

- مترو

متروی مادرید یکی از بهترین و ارزان‌ترین متروهای اروپاست و تونل‌های زیرزمینی‌اش سایبان خوبی برای آفتاب روزهای داغ‌اند.

- اتوبوس

هر جایی که با مترو نشود رفت را پوشش می‌دهد.

- ترن

مادرید یک سیستم ترن محلی به نام سرکانیاس دارد که حومه‌ی شهر را به مرکز آن وصل می‌کند. هرچند که این ترن‌ها زیاد به درد مسیرهای کوتاه داخل شهر نمی‌خورند، اما برای رفتن به مناطق دیدنی دور از مرکز شهر و از این سرشهر به آن سر رفتن مناسب‌اند.

- تاکسی

برخلاف دیگر شهرهای اروپایی، در مادرید تعداد ایستگاه‌های تاکسی خیلی کم است. تاکسی‌ها معمولاً در خیابان‌های اصلی یا ایستگاه‌های اتوبوس تردد دارند و آن‌هایی که آماده‌ی مسافرکشی‌اند، یک علامت سبز لایبره (آزاد) روی شیشه‌ی جلوی ماشین زده‌اند و چراغ سبز روی سقف‌شان را روشن کرده‌اند. تاکسی خالی آخر هفته‌ها و به خصوص دیر وقت و در هوای بارانی، سخت پیدا می‌شود. بیشتر راننده تاکسی‌ها انگلیسی بلد نیستند و بهتر است آدرس جایی که می‌خواهید بروید را به زبان اسپانیایی بنویسید و همراه داشته باشید.

خرید

از آن‌جا که در مادرید انواع و اقسام فروشگاه‌های مختلف پیدا می‌شوند، خرید کردن در این شهر خیلی هیجان‌انگیز است. حتی کسانی که چندان مشتاق خرید نباشند هم بعید نیست در مادرید کارشان به ورشکستگی و این حرف‌ها بکشد. اگر سراغ مغازه‌های طراحان مشهور هم نروید، قیمت‌ها معقول‌اند، مخصوصاً اگر فصل حراج باشد. مادرید نسبت به سایر شهرهای اروپایی، هم قیمت‌های مناسب‌تری دارد و هم تنوع بیشتری برای انتخاب. مادرید چند محله‌ی اصلی برای خرید دارد، اما جزآن‌ها، فروشگاه‌هایی مثل ایچ‌اندام، سارا، مانگو و بلانکو هم در مادرید شعبه دارند که قیمت‌هایشان زیاد بالا نیست و لباس‌ها و لوازم‌شان هم شیک‌اند. - منطقه‌ی سالامانکا: طراحان درجه‌ی یکی مثل شانل، ورساچه، هرمس، هوگو بوس، لویی ویتون، جورجو آرمانی، دولچه اند گابانا و طراح اسپانیایی آدولفو دومینگس، در خیابان اورتگا ای گاست مغازه دارند، اما در خیابان پرسیادوس بوتیک‌های ارزان‌تری هم پیدا می‌شود. - منطقه‌ی چوئکا و خیابان فوئنکارال: این قسمت شهر، یک وقتی متروکه بوده، اما تازگی‌ها تبدیل شده به یکی مدرن‌ترین بخش‌های مادرید. این‌جا، بهشتی برای سرگرمی است: رستوران‌ها، کافه‌ها و فروشگاه‌ها در خیابان‌ها صف کشیده‌اند و بازارهای فراوانی هم دارد.

آب و هوا

درست است که آدم از اسپانیا انتظار هوای گرم و دلپذیری دارد، اما در مادرید هوا این‌طوری نیست: تابستان‌ها گرمای هوا طاقت‌فرساست و زمستان‌ها یخ‌بندان می‌شود. اگر از هوای گرم خوش‌تان نمی‌آید، بهار (آوریل تا ژوئن) و اوایل پاییز (سپتامبر تا اکتبر) برای رفتن به مادرید مناسب‌ترند. در پاییز به خصوص، شهر را انگار با رنگ‌های طلایی و قرمز و نارنجی رنگ کرده‌اند و هوا مطبوع است. زمستان‌ها هوا سرد و خشک می‌شود. برای سفر زمستانی به مادرید، مخصوصاً در ماه‌های ژانویه و فوریه لباس‌های گرم همراه ببرید. در ماه آوریل و اوایل ماه مه، باران زیاد می‌بارد و تا اواسط ماه ژوئن، هوا کمی خنک است. اوج گرمای تابستان مادرید، اواخر ژوئیه و آگوست است. در ماه آگوست مادرید به معنای واقعی کلمه تعطیل می‌شود و مادریدی‌ها به سمت سواحل اسپانیا می‌روند؛ به همین خاطر، بسیاری از رستوران‌ها و موزه‌ها در این ماه تعطیل هستند.

تور اسپانیا تخصص ماست! آژانس مسافرتی سفری دیگر

021 - 88 85 10 80

- کاخ سلطنتی مادرید

پالاسیو رئال ده مادرید که ترجمه اش می شود کاخ سلطنتی، با شکوه و جلال اش، به جعبه ی جواهری می ماند؛ هر چند که تنها برای برگزاری بعضی از جشن های سلطنتی از آن استفاده می شود. دژ که محمد بن عبدالرحمن الاوسط در قرن نهم در این شهر ساخته بود، روز کریسمس سال ۱۷۳۴ در آتش سوخت. بعد از آن بود که فلیپ پنجم، پادشاه اول سلسله ی بوربون ها تصمیم گرفت قصری بسازد که روی دست بقیه ی قصرهای اروپایی بلند شود، اما متأسفانه عمرش قد نداد ببیند ساختمان دوهزار و هشتصد اتاقه اش تمام می شود. این کاخ عظیم که به سبک باروک ایتالیایی بنا شده، حدود صد و سی و پنج هزار مترمربع وسعت دارد و بزرگ ترین کاخ اروپای غربی به شمار می رود؛ آثار هنری متعددی هم برای تزئین آن به کار گرفته شده؛ از نقاشی های نقاشان بزرگی چون گویا، کاراواجو و رافائل گرفته تا مجسمه ها و دیوارکوب ها و چینی آلات کم نظیر و ساعت های گران بها و مبلان استثنایی.

سه تا از بهترین گالری های دنیا در مادرید قرار دارند: موزه ی دل پرادو، مرکز هنری رینا سوفیا و موزه ی تیسن-بورنمیس. ترکیب میوه ت ککنده معماری و حس خوب زندگی که آن سوی دیوارهای موزه ها جریان دارد، از مادرید شهری ساخته که دل کندن از آن دشوار است.

- موزه ی دل پرادو

مجموعه ای که از هنر اروپایی و اسپانیایی در این گالری هنر و موزه جمع شده، دل پرادو را به یکی از بهترین موزه های دنیا تبدیل کرده است. برای تماشای این موزه باید وقت زیادی بگذارید؛ مخصوصاً اگر برنامه ریزی کنید و چند بار به آن جا سر بزنید هم که چه بهتر؛ تماشای یک باره ی این حجم عظیم آثار هنری برای آدم هیچ خوب نیست! ساختمان این موزه که در نوع خودش شاهکاری به شمار می رود، در سال ۱۷۸۵ و به دستور کارلوس سوم، برای اختصاص به تاریخ طبیعی ساخته شد، اما در زمان فردیناند هفتم، آن جا را کردند موزه ای سلطنتی برای نمایش نقاشی و مجسمه؛ کمی بعد به اش گفتند موزه ی ملی و بعدها هم شد موزه ی دل پرادو. هدفش هم این بود که کارهای هنری اسپانیا را بگذارند کنار کارهای سایر اروپایی ها که بگویند چیزی کم ندارند. مجموعه ی امروز این موزه شامل ۷۶۰۰ نقاشی، ۱۰۰۰ پیکره، ۴۸۰۰ اثر چاپی و ۸۲۰۰ طراحی به علاوه ی تعداد زیادی از کارهای هنری و مدارک تاریخی می شود. مجموعه ی بی نظیری از آثار گویا، ولاسکز، ال گرکو، روبنس، تیتیان، رامبراند، بوش، خوزه ده ریبرا، پاتینیئر، روگیرفان درویدن، رافائل، تینتورتو، ورونزه، کاراواجو، واندیک، آبرشت دورر، کلودلورن، موریلو و زورباران در موزه ی دل پرادو برای بازدید به نمایش گذاشته شده اند.

- مرکز هنری رینا سوفیا

این موزه را در ساختمانی قرن هیجدهمی که سابق بر این بیمارستان بوده، به راه انداخته اند. آثار هنری مدرن اسپانیایی را در رینا سوفیا به نمایش گذاشته اند. مجموعه های عالی از بزرگ ترین شاهکارهای پابلو پیکاسو، سالوادور دالی، خوان میرو، خوان گریس و خولیو گونزالس در این موزه به نمایش گذاشته شده اند؛ اما البته این نقاشی گوئرینکا اثر پیکاسو است که بیشتر از همه، گردشگران را به سمت خود می کشاند. رینا سوفیا، کتاب خانه ای رایگان و مخصوص هنر هم دارد که بیش از صد هزار کتاب، سه هزار و پانصد فایل صوتی و نزدیک ۱۰۰۰ ویدئو در آن پیدا می شود.

- موزه ی تیسن-بورنمیس

خیلی پیش می آید که وقتی از گردشگران مادرید می پرسید بهترین موزه ای که در این شهر دیدید کدام بود، اسم این موزه را بیاورند! تیسن-بورنمیس با سبک هنری نفس گیرش، از آثار استادان قرون وسطا گرفته تا هنرمندان مدرن امروزی، برای هر بیننده ای چیزی در آستین دارد. بسیاری از نام های آشنای دنیای هنر این جا به چشمتان می خورد، حالا شده به خاطر تنها یک نقاشی، آثار مهمی از مونه، گویا، دگا، رنوار، ون گوگ، پیکاسو و... را می توانید در این موزه تماشا کنید.

- کاتدرال آلمودنا

کاتدرال سانتا ماریا لائال دلا آلمودنا، اسقف نشین ناحیه ی کلیسایی مادرید است. این مکان، پرستشگاهی به طول ۱۰۲ متر و ارتفاع ۷۳ متر است، که طی سده های نوزدهم و بیستم با آمیزه ای از سبک های مختلف ساخته شد؛ نمای بیرونی به صورت کلاسیک نو، اندرونی به شکل گوتیک نو و دخمه به شکل رومی نو و نقاشی های آبه به سبک بیزانس نو. کاتدرال در همان جایی که دژ موری ها در مادرید ساخته شده بود، بنا شد. این مکان توسط پاپ پل دوم هنگام سفرش به اسپانیا در ۱۵ ژوئن سال ۱۹۹۳ وقف گردید.

- کلیسای جامع سنت ایزیدوره

به دستور شهپانو ماریا از اتریش، دختر شارل پنجم آلمان و شارل اول اسپانیا، بین سال های ۱۶۲۰ تا ۱۶۶۴ ساخته شد، تا بخشی از مدرسه ای گردد که زوویت ها آن را اداره می کردند و امروزه هنوز وجود دارد. گنبد آن، نخستین نمونه ی طراحی گنبد بر روی قاب چوبی پوشیده از گچ است. این مکان بین سال های ۱۸۸۵ تا ۱۹۹۳ به عنوان کلیسای جامع مادرید به شمار می رفت، تا اینکه در سال ۱۹۹۳ آلمودنا جای آن را گرفت. کار هنری اندرون کلیسا، به طور وسیعی در طی جنگ داخلی اسپانیا آتش گرفت، ولی آرامگاهی که بدن فاسد نشده ی سنت ایسیدوره لایوررا نگاه می دارد و گلدان حاوی خاکسترهای همسرش ماریا توریبیا، جان سالم به در برده اند.

- صومعه ی پادشاهی لانکارناسیون

صومعه ای رومن کاتولیک است. این بنگاه، که به بانوان طبقه ی نجبا تعلق داشته است، توسط ملکه مارگارت اتریش، همسر فلیپ سوم اسپانیا، در اوایل قرن هفدهم پایه گذاری شد. به علت دیوارنگاره ها و پیکره تراشی هایی که در خود جای داده است، به یکی از مهم ترین پرستشگاه های شهر تبدیل گشته است. معمار این ساختمان، فرای آبرتو لاماداره ده دیوس بود، که آن را بین سال های ۱۶۱۱ تا ۱۶۱۶ بنا کرد. نمای سردرواکنشی به سبک بیش از اندازه ساده ی معماری هرین است، که توسط دیگر کلیساهای اسپانیایی، مورد تقلید قرار گرفته است. اندرونی کلیسا کاری پرخرج از معمار بزرگ باروک بنتورادریگس است. در کلیسا زیارتگاه هایی نگهداری می شوند، حاوی خون سنت خانواریوس و سنت پانتالئون.

- کلیسای سن آنتونی

سن آنتونیو دولوس آلمانس، یک کلیسای قرن هفدهمی زیباست، که در اصل بخشی از یک بیمارستان پرتغالی بوده است. سپس این مکان به آلمانی‌های ساکن شهر اهدا شد. اندرونی کلیسا به تازگی بازسازی شده است. این کلیسا نقاشی‌های دیواری زیبایی از لوکا جوردانو، فرانسیسکو کارنیو و فرانسیسکو ریسی دارد. دیوارنگاره‌ها برخی از شاهان اسپانیا، مجارستان، فرانسه، آلمان و بوهیم را معرفی می‌کنند. نقاشی‌های داخل گنبد، زندگی سن آنتونی از پادوا را به تصویر می‌کشند.

- کلیسای کوچک پادشاهی سن آنتونی از لافلوریدا

گاهی اوقات کلیسای کوچک سیکستین گویا نامیده شده است. این کلیسای کوچک، به دستور شاه شارل پنجم از اسپانیا ساخته شد و نقاشی‌های دیواری گویا نیز در آن دایر شده بود. این دیوارنگاره‌ها در سال ۱۷۹۸ به طول بیش از شش ماه کامل گشتند. این نقاشی‌های دیواری، معجزه‌هایی به وسیله سن آنتونی پادوا را به تصویر می‌کشند. در سیزدهم ژوئیه هر سال، زنان جوان ازدواج نکرده به زیارت سن آنتونی آمده و برای پیدا کردن شریک زندگی به درگاه وی دعا می‌کنند.

- سان فرانسیسکو ال گراندیه باسیلیکا

این باسیلیکا در دومین نیمه‌ی قرن هجدهم توسط فرانچسکو ساباتینی به سبک کلاسیک نو ساخته شد. گنبد این کلیسا، با قطر ۳۳ متر، پنجمین گنبد بزرگ مسیحیت به شمار می‌رود. این کلیسا به سنت فرانسیس از آسیسی اختصاص یافته است. اندرونی مجلل آن، پراز کارهایی هنری است، که شامل نقاشی‌های گویا و سورباران می‌گردد.

- پرستشگاه دبود

یا تمپلوده دبود، یک پرستشگاه باستانی مصری است، که در مادرید بازسازی شد. در اصل این پرستشگاه در ۱۵ کیلومتری اسوان در جنوب مصر نزدیک به نخستین آبشار بزرگ نیل ساخته شد و به ایزدبانو ایسیس در فیلا اهدا گردید. در سال ۱۹۶۰ میلادی، به علت ساخت سد بزرگ اسوان و در نتیجه تهدیدی که متوجه بناها و بخش‌های باستانی می‌گشت، یونسکو درخواست نجات فوری این میراث تاریخی را کرد. به عنوان قدردانی از کمک اسپانیا در جهت نجات پرستشگاه‌های ابو سیمبل، مصری‌ها پرستشگاه دبود را در سال ۱۹۶۸ به اسپانیا اهدا کردند. این پرستشگاه در یکی از پارک‌های مادرید به نام پارک دل اوئسته، نزدیک به کاخ پادشاهی مادرید بازسازی گردید و در سال ۱۹۷۲ به روی عموم مردم بازگشایی شد.

- پارک بوئن رتیرو

پیاده‌روی روز یکشنبه در پارک بوئن رتیرو، برای مادریدی‌ها در حد خوردن تاپاس و نشستن در تراس کافه‌هاست. این پارک ۱.۴ کیلومتر مربعی، بزرگ‌ترین پارک مادرید است و در مرکز آن قرار گرفته، نزدیک پوئرتا ده آلكالا و موزه‌ی پرادو. بوئن رتیرو، پارکی باشکوه است پراز مجسمه‌ها و بناهای زیبا، گالری‌ها، دریاچه‌ای آرام؛ و میزبان رویدادهای گوناگون.

اطلاعات کامل گردشگری

www.safaridigar.com

شهر بارسلونا

شهر بارسلونا Barcelona

بارسلون شهر زیبای کاتالان ها، شهر گائودی، شهر فوتبال، شهر آفتاب و دریا، و بزرگترین فرزند مدیترانه است.

بارسلون همان است که از یک شهر آروایی انتظار دارید؛ دریا و ساحل، رستوران ها و کافه هایی که تا پاسی از شب گذشته بازند، خیابان های پر توریست، آثار دیدنی و موزه ها، آثار معماری معروف، خرید و تفریح. بارسلون شهری ست برای همه؛ شهری پر جنب و جوش و شاد و زیباست و هر چند روزی هم که آن جا بمانید، باز هم جایی برای دیدن دارد. می توانید تمام وقتتان را به استراحت کردن، شنا و آفتاب بگذرانید و عصرها، بعد از خرید کردن از مغازه های رنگارنگ شهر، در رستوران هایش مهمان غذاهای خوشمزه ای اسپانیایی باشید و از زنده بودن شهر در شب ها لذت ببرید؛ یا می توانید توریست نقشه به دست فعالی باشید و موزه ها و آثار دیدنی را یکی پس از دیگری ببینید و عکس بگیرید و باز هم وقت کم بیاورید. معمولاً انتخاب توریست هایی که برای اولین بار به این شهر سفر می کنند، ترکیبی از هر دو است. بارسلون با همه ی تفاوت های فرهنگی اش با سایر شهرهای اسپانیا (زبان، فرهنگ و نژاد کاتالان ها که متفاوت از سایر اسپانیایی ها است) از زیباترین و رویایی ترین شهرهای این کشور است.

شهر را می توان از خیابان لارامبلا شروع کرد. خیابان شلوغ و دیدنی مرکز شهر، پر از دست فروش و نقاش و دکه های سوغاتی و گل فروشی است. خیابان از یک طرف منتهی می شود به میدان کاتالونیا مرکزی ترین نقطه ی شهر، متصل به خیابان های اصلی و خطوط متروی مختلف. پیاده روی در خیابان های اطراف لارامبلا و میدان کاتالونیا، شما را در قلب بارسلونا فرو خواهد برد. نوازندگان دوره گرد گیتار به دست را خواهید دید با کلیساها و ساختمان های قدیمی زیبا، خیابان های باریک و سنگ فرش شده و توریست ها و مغازه ها و رستوران های محلی. طرف دیگر خیابان لارامبلا، به دریا و مرکز خریدها و رستوران ها و منظره ی زیبای قایق های پارک شده در آبی مدیترانه می رسد. در انتهای خیابان، اولین چیزی که توجه شما را جلب می کند، مجسمه ی بلند کریستف کلمب است که با دست راستش به سوی سرزمین جدید (قاره ی آمریکا) اشاره می کند.

خیابان های بارسلون، نمایشگاه بزرگی اند از آثار آنتونی گائودی، معمار معروف اسپانیایی. معروفترین این آثار، کلیسای بزرگ و نیمه کاری ساگرا دافامیلیا است. کلیسا بسیار عجیب و مدرن است و از کلیشه های معروف کلیساهای اروپایی -

در آن خبری نیست. با آن که ساخت بنای کلیسا تا سال ۲۰۲۶ تمام نخواهد شد، اما گردشگران برای تماشای آن صف می بندند. کاسا میلا و پارک گوئل نیز از بهترین و عجیب ترین کارهای گائودی اند. کاسا میلا، خانه ای با تمام طرح های این آرشیتکت و پشت بامی عجیب و دیدنی؛ و پارک گوئل با همه ی زیبایی ها و مجسمه هایش، از سري باید دیدهای بارسلون است.

بارسلون شهر موزه های مختلف است. موزه ی ملی هنر کاتالونیا، موزه ی هنرهای معاصر بارسلونا، موزه ی خوان میرو، موزه پیکاسو و موزه ی دریانوردی از بزرگ ترین موزه های شهر هستند. اگر طرفدار فوتبال هستید، موزه ی باشگاه اف-سی بارسلونا برای شما دیدنی ترین موزه خواهد بود. هر چند دیدار از موزه ی باشگاه و دیدار از استادیوم معروف نیوکمپ با فروشگاه و سالن و رختکن پشت ورزشگاه، آنقدر جذاب است که کسانی که طرفدار فوتبال نباشند را نیز به سوی خود خواهد کشاند. استادیوم نیوکمپ، بزرگ ترین استادیوم اروپا و ورزشگاه خانگی باشگاه فوتبال بارسلونا است که ۲۰ دوره قهرمان لالیگا، ۲۵ دوره قهرمان کوپا دل ری، ۹ دوره قهرمان سوپر جام اسپانیا و ۲ دوره قهرمان کوپا دی لالیگا بوده و بعد از رئال مادرید، پرافتخارترین تیم اسپانیاست.

بارسلون شهری ست با دیدنی های بی پایان. یکی از دیدنی های منحصر به فردش، دهکده ی اسپانیولی یا پوبله اسپانیول در بالای تپه ی مونت خوییک است. دهکده ی اسپانیا، دهکده ی قدیمی کوچکی است با رستوران ها و مغازه های صنایع دستی که قسمت های مختلف اسپانیا را با خانه ها و معماریشان شبیه سازی کرده و نمونه ی کوچکی از اسپانیاست. از همان تپه ی مونت خوییک می توان به تله کابین خود را به قلعه ی بالای تپه رساند و از آن جا به تله کابین دیگری از روی دریا تا اسکله ای در وسط آب رفت. تله کابین ها مورد علاقه ی توریست ها و شلوغ اند، اما ایستادن در صف به دیدن منظره ی شهر از بالا می ارزد.

یکی دیگر از بلندی های نفس گیر شهر، قلعه-کلیسا و شهر بازی تیبی دابو است. پس از سوار شدن بر قطار آبی رنگ قدیمی شمال غربی شهر و قطارهای ریلی که به فونیکولا معروف اند، به قلعه ی کوه می رسید. قلعه ی قلب مقدس، با مجسمه ی برنزی زیبایی در بالای آن و شهر بازی تیبی دابو و منظره ی فوق العاده ی شهر از بالا، از محبوب ترین توریست هاست. تنها چیزی که کم دارد، رستوران و -

دیدنی‌های بارسلونا

- خیابان لارامبلا
- منطقه‌ی باری گوتیک
- کلیسای ساگرادا فامیلیا
- خانه‌ی گائودی: کاسا میلا
- پوبله اسپانیول (دهکده اسپانیا)
- پارک گوئل
- پارک سیتادلا و دروازه‌ی تریومف
- ساحل بارسلونتا
- موزه‌ی باشگاه فوتبال بارسلونا (اف-سی-بارسلونا)
- موزه‌ی هنر ملی کاتالونیا
- موزه‌ی خوان میرو
- موزه‌ی پیکاسو
- موزه‌ی دالی
- موزه‌ی دریانوردی
- آکواریوم بارسلونا
- باغ وحش شهر
- تپه‌ی مونت خویبک و تله‌کابین
- قلعه و شهر بازی تیبی دابو
- خانه‌ی کاسا باتلو از آثار گائودی
- موزه‌ی واکس
- خیابان گراسیا

دکه‌های غذاخوری ست که باعث می‌شود توریست‌های آشنا و محلی‌هایی که غذایشان را با خود آورده‌اند، پارک را به محلی پر جنب و جوش برای پیک‌نیک تبدیل کنند.

اگر با کودکان سفر می‌کنید، مطمئن باشید در بارسلون به او خوش خواهد گذشت. بر خلاف دیگر شهرهای اروپایی، بودن بچه‌ها در رستوران‌ها و جاهای دیگر شهر در هر ساعت شبانه‌روز بسیار عادی است. علاوه بر آن، دیدار از باغ وحش پارک سیتادلا، تله‌کابین‌ها، موزه واکس و آکواریوم بزرگ شهر نیز بچه‌ها را خوشحال خواهد کرد. آکواریوم بارسلون از بزرگترین آکواریوم‌های اروپاست، با انواع ماهی‌های کمیاب و فروشگاه‌ی پراز عروسک‌های گونه‌های مختلف دریایی.

بارسلونتا، نام منطقه‌ای رویایی از شهر است که در کنار دریاست و ساحل شنی و رستوران‌هایش می‌توانند شما را وسوسه کنند که تمام روز را آن‌جا بگذرانید. تابستان‌ها، بارسلونتا از شلوغ‌ترین مناطق شهر است و نزدیک‌ترین ساحل شنی برای کسانی که در شهر هتل گرفته باشند، در بارسلون می‌توانید هتل‌هایی را پیدا کنید که کمی از مرکز شهر دور است، ولی دسترسی به ساحل و امکانات هتل مانند استخر و ورزش‌های آبی، بسیار اغوا کننده است.

قیمت هتل‌ها بسته به این که کجا باشند و چه امکاناتی داشته باشند، متفاوت است؛ ولی معمولاً هتل‌های بارسلون کیفیت خوبی دارند و اکثر اوقات غذا و استخر و امکانات تفریحی هم روی قیمت هتل حساب می‌شود. رستوران‌های بارسلون تا دیروقت بازند و غذای معروفشان غذاهای دریایی و تاپاس است. تاپاس در واقع مجموعه‌ایست از غذاهای مختلف در ظرف‌های کوچک؛ انگار که از هر غذایی کمی بدهند تا مزه کنید. غذا در بارسلون گران نیست، ولی تاپاس و غذاهای دریایی نهایتاً ارزان تمام نمی‌شوند.

بارسلون بهار بی‌نظیری دارد؛ از اردیبهشت تا تیر و از شهریور تا آبان بهشت بارسلون است. گرمای زیاد دو ماه وسط تابستان و بسته بودن تعدادی از مغازه‌ها از اواسط آگوست تا اوایل سپتامبر باعث می‌شود دو ماه تیر و مرداد برای سفر به این شهر کمتر طرفدار داشته باشند، هر چند که بارسلون همیشه شلوغ و پراز توریست است. زمستان‌های شهر سرمای معتدلی دارد، ولی اغلب بارانی ست.

در نهایت بارسلون شهر بزرگ زیبایی ست که همه را خوشحال نگه می‌دارد. یادتان باشد صنایع دستی بارسلونا سرامیک‌کاری است. مجسمه‌های سرامیکی به خصوص طرح سوسمار بزرگی که در پارک گوئل قرار دارد یا مجسمه‌های سرامیکی کولی‌های اسپانیایی، از محبوب‌ترین سوغاتی‌های شهر است.

توصیه می‌کنیم این‌ها را هم به خاطر بسپارید:

- زبان رسمی بارسلون، دو زبان کاتالان و اسپانیایی است که دو زبان کاملاً متفاوت‌اند. بیشتر تابلوها به زبان کاتالان‌اند؛ اما اگر اسپانیایی بلد باشید هم مشکلی نخواهید داشت.

- بارسلون پر جیب‌برترین شهر اروپایی ست! جیب‌بری، دوربین دزدی و کیف دزدی از فرودگاه و ایستگاه قطار شروع می‌شود و در خیابان‌های شلوغی مثل لارامبلا به اوج خودش می‌رسد. این موضوع آن‌قدر شایع است که پلیس بارسلون کار زیادی نمی‌تواند بکند و شما خودتان باید مواظب کیف، پاسپورت و دوربین‌تان باشید و چیزی را در جیب عقب شلوار یا کوله‌ی خود نگذارید. اگر کسی از شما پول خورد خواست، جواب ندهید و به هیچ عنوان گول شعبده‌بازی و شرط‌بندی‌های کنار خیابان را نخورید.

- بلیط‌های ۱۰ تایی حمل و نقل در بارسلون بسیار ارزان است و با هر بلیط یک ساعت فرصت استفاده از تمام وسایل حمل و نقل عمومی را دارید، اما اگر حوصله‌ی نقشه خواندن و مترو سوار شدن ندارید، اتوبوس‌های توریستی، بلیط‌های یک، دو و سه روزه دارند و شما را از این اثر دیدنی تا اثر دیدنی بعدی می‌برند. کمی گران‌ترند، ولی گاهی گرانی به راحتی شان می‌ارزد.

وسایل نقلیه

اتوبوس‌های مخصوص گردشگری بارسلونا، برای تماشای یک‌روزه‌ی جاهای توریستی شهر مناسب‌اند. این اتوبوس‌ها سه مسیر مختلف دارند و در تمام جاهایی که ممکن است دوست داشته باشید تماشا کنید، توقف دارند. بلیت این اتوبوس‌ها را در ایستگاه‌های اتوبوس، بعضی هتل‌ها و... می‌فروشند. متروی بارسلونا، بیشتر شهر را پوشش داده و در هر ایستگاه هم، نقشه‌ای مربوط به آن دور و بردارد. بلیت مترو البته گران است و اگر قصد گردش در شهر را دارید، بهتر است از بلیت‌های چندسفره یا با بازه‌ی زمانی مشخص استفاده کنید. در بارسلونا یک جور تاکسی سه‌چرخه‌ی مخصوص هم پیدا می‌شود که هر کدام گنجایش دو مسافر دارند. تریکس‌ها را بیشتر جلوی کلیسای جامع و بنای یادبود کولوم پیدا می‌کنید.

خرید

اگر هزینه‌های بالای خرید برایتان مسئله‌ای نباشد، از بارسلونا با فروشگاه‌های سطح بالای اجناس مارک‌دار لذت خواهید برد. دور و بر میدان کاتالونیا فروشگاه‌های متعددی پیدا می‌شود که بد نیست سری به آن‌ها بزنید. فصل‌های حراجی که قیمت‌ها پایین می‌آید هم وقت خوبی برای خرید کردن در این شهر گران‌قیمت است.

آب و هوا

بارسلونا آب و هوای مدیترانه‌ای دارد و بهار و پاییز، بهترین وقت رفتن به آن جاست، مخصوصاً از ماه مه تا ژوئن و از سپتامبر تا اکتبر. زمستان‌ها، روزها خشک و سرد است و بیشتر وقت‌ها، آفتابی. در ماه آوریل است که بیشتر باران می‌بارد و خطر توفان‌های مدیترانه‌ای، تمام طول سال بالای سر شهر است. در ماه‌های ژوئیه و آگوست، هوا حتی شب‌ها هم گرم و شرجی است. از اواخر ژوئن تا اوایل اکتبر هم دریا برای شنا مناسب است.

شماره قبلی

کتاب‌های الکترونیکی راهنمای سفری دیگر
را دریافت کرده اید؟

دانلود رایگان در:

safaridigar.com/download

جاذبه های تفریحی و گردشگری بارسلونا

- سواحل

ساحل بارسلونا، براساس فیلم مستند بهترین سواحل جهان که توسط کانال دیسکاوری در سال ۲۰۰۵ تهیه شده، بهترین ساحل شهری جهان و سومین ساحل برتر جهان شناخته شده است. بارسلونا را با ساحل شنی و رستوران های متعددش هم می شناسند.

- پارک دلایوتادیا

این پارک در شرق لاریبرا و شمال لایبارسلوناتا، در سیوتات بیا قرار دارد. از اواسط قرن نوزدهم که این پارک ساخته شد، تا مدت ها تنها محوطه ی سبز شهر به شمار می رود و هنوز هم بیشتر از سایر پارک ها طرفدار دارد. باغ وحش پارلمان کاتالونیا، یک دریاچه، چند موزه و چشمه ای ساخته ی گائودی هم در این پارک قرار دارند. این پارک برای ورزش هایی مثل قایق رانی در دریاچه، دوچرخه سواری و پیاده روی هم مناسب است.

- پارک گوئل

بین سال های ۱۹۰۰ تا ۱۹۱۴، آنتونی گائودی، معمار کاتالان، مشغول طراحی و ساخت پارک بزرگی بود. این پارک که روی تپه ای مشرف به بارسلونا واقع شده؛ سازه های معماری فراوان دارد و تزیینات آن، از مشخصه های آثار گائودی هستند. این مجموعه، از میراث جهانی یونسکو هم هست.

- پارک کوپسرولا

مساحت این پارک، بیش از هشت هزار هکتار است و تنوع پوشش گیاهی و جانوری آن؛ در کنار امکانات پیاده روی و کوهنوردی، آن جا را به استراحتگاه آخر هفته های خانواده های بارسلونا تبدیل کرده است.

- لارامبلا

لارامبلا معروف ترین خیابان اسپانیاست و اولین جایی که می شود فرهنگ این کشور را از نزدیک لمس کرد. لارامبلا بلوار عریضی است که ماشین در آن رفت و آمد نمی کند و مخصوص پیاده هاست؛ از سرتا ته خیابان را کافه ها و رستوران ها پر کرده اند و شب ها پر از جمعیت می شود. فروشگاه های کوچک، گل فروشی های زیبا و هنرمندان دوره گرد نیز در این خیابان به چشم می خورند. از مهم ترین بناهای موجود در مسیر این خیابان، کاخ کاتالونیا و بنای یادبود کولوم - پیکره ای بزرگ از کریستف کلمب، کاشف اسپانیایی - است.

- ساگرادا فامیلیا

اگر فقط به اندازه ی دیدن یک جای دیدنی در بارسلونا وقت دارید، حتماً به دیدن این کلیسا بروید. ساگرادا فامیلیا یا خانواده ی مقدس، یکی از بزرگ ترین آثار آنتونی گائودی، معمار مشهور اسپانیایی است. گائودی ساخت این کلیسا را در سال ۱۸۸۴ میلادی شروع کرد؛ اما وقتی که در سال ۱۹۲۶ از دنیا رفت، هنوز هم نتوانسته بود آن را به پایان برساند. قرار است که در سال ۲۰۲۶، هم زمان با صدمین سالگرد درگذشت گائودی، ساخت این کلیسا به پایان برسد. برج های صد متری این بنا در تمام شهر دیده می شوند و مجسمه های بسیاری که زندگی مریم مقدس و مسیح را به تصویر کشیده اند، بیشتر سطح بیرونی ساختمان کلیسا را پوشانده اند. کلیسای ساگرادا فامیلیا، اگرچه هنوز به پایان نرسیده، اما جزو میراث جهانی یونسکو قرار گرفته است.

- خانه ی بزرگ اپرای لیبسو

اپراخانه ی بزرگ بارسلونا در سال ۱۸۴۷ میلادی ساخته شده و در سال ۱۹۹۴ میلادی، قسمت های زیادی از آن در آتش سوزی از میان رفت. در سال ۱۹۹۹ و بعد از بازسازی کامل، این تئاتر دوباره بازگشایی شد. لیبسو میزبان هنرمندان کاتالانی مثل خوزه کارراس و مونسرات کابایه بوده و گنجایش بیش از ۲۳۰۰ صندلی دارد. امکان بازدید از ساختمان این اپراخانه هم برای گردشگران فراهم است؛ می توانید به سرسرای بزرگ رفته، از بلکان مرمری خود را به تالار آینه ها برسانید؛ بعد از آن به طبقه ی چهارم راهنمایی می شوید تا از بالای لژها، بتوانید تمام صحنه ی تئاتر را تماشا کنید.

- بنای یادبود آکولوم

انتهای خیابان لارامبلا و لنگرگاهی که همان نزدیکی ها واقع شده، زیر سایه ی بنای یادبود کریستوف کلمب آرمیده. این بنا مربوط به اواخر سده ی نوزدهم است و شصت متر ارتفاع دارد.

- کلیسای جامع (کاتدرال)

کلیسای جامع یا کاتدرال بارسلونا که یکی از بناهای باشکوه سبک گوتیک این شهر است، در انتهای خیابان بیسیه ایرویتا و در شمال غربی میدان سنت خاومه قرار دارد. خیابان های باریک و قدیمی دور و بر کاتدرال، مخصوص عابران پیاده است و هنرمندان محلی هم در آن ها فعالیت می کنند. بهترین نمای ساختمان را می توان از میدان دلاسو و سردر اصلی تماشا کرد. برخلاف بیشتر بنای کلیسا که بین سال های ۱۲۹۸ تا ۱۴۶۰ ساخته شده، این سردر را تازه در سال ۱۸۷۰ میلادی ساختند. می گویند طرح اصلی اش در سال ۱۴۰۸ کشیده شده و به جای سبک معماری کاتان، به سبک گوتیک اروپای شمالی ساخته شده. ورودی کلیسا، فضای عریضی است با سقف بلند که با ردیفی از ستون های باریک و برازنده، به یک صحن و دو راهرو تقسیم شده است.

- میدان رئال

می گویند این میدان، قدیمی ترین و باشکوه ترین بنای باری گوتیک است. توریست ها خود این میدان را به عنوان یکی از جاذبه های توریستی شهر می شناسند. بیشتر ساختمان های بلند دور و بر میدان هم که قدمت چند صد ساله دارند، امروزه برای بازدید عموم، باز هستند.

- موزه ی پیکاسو

فقط همین موضوع که بیش از سه هزار و پانصد اثر از پیکاسو، در پنج ساختمان بزرگ قرون وسطایی این موزه قرار گرفته، کافی است که در دستروی صف ماندن را به جان بخریم و به تماشای این موزه برویم.

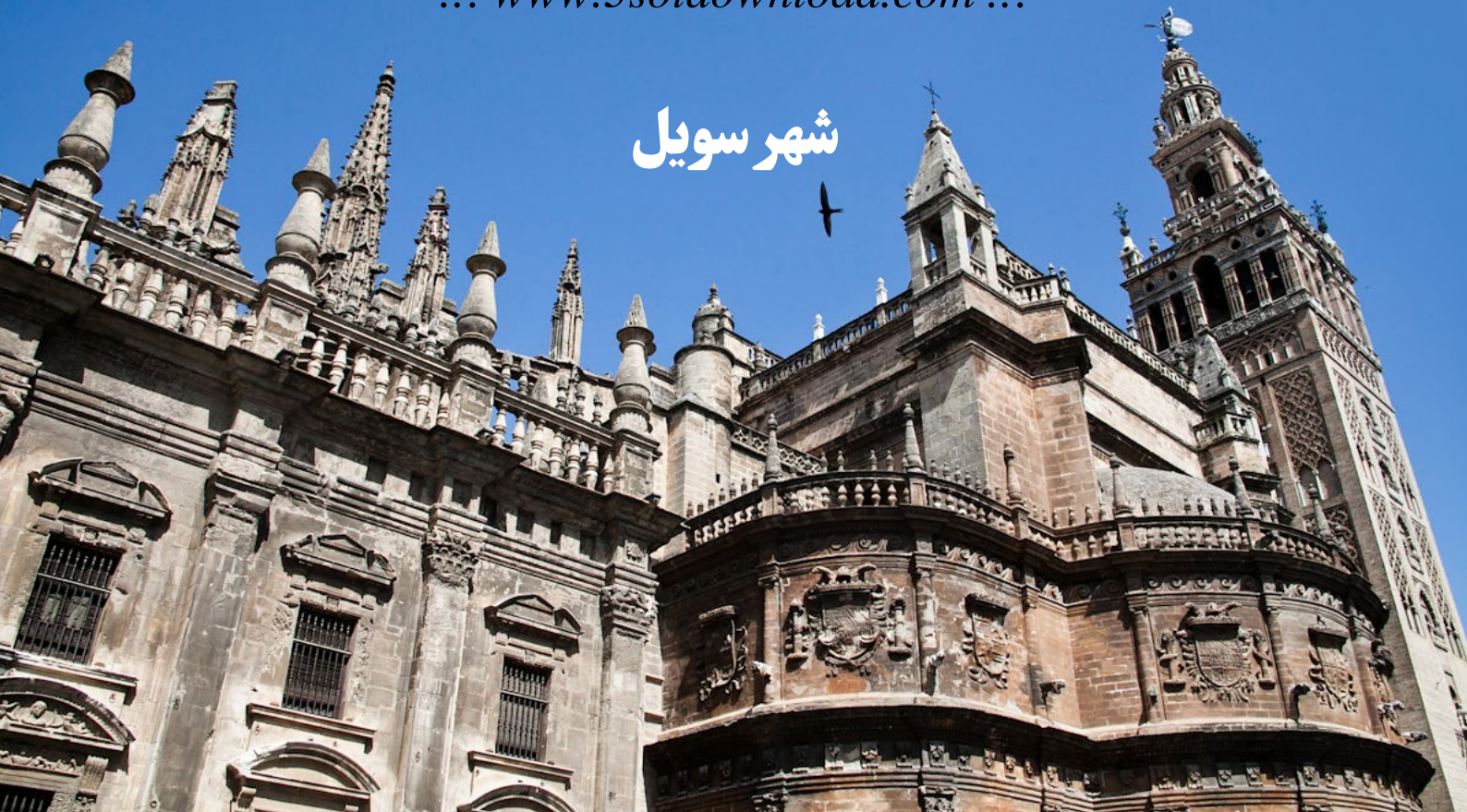
- موزه ی شکلات

موزه ای خصوصی ست که صنف قندهای بارسلونا اداره اش می کنند و در سال ۲۰۰۰ افتتاح شده. تماشای این موزه، هم شکم را قلقلک می دهد و هم گردش در تاریخ است؛ در این موزه، ماکت های کوچک و شکلاتی خیلی از ساختمان های معروف بارسلونا را برای تماشا گذاشته اند.

- موزه ی فوتبال باشگاه بارسلونا

از برطرفدارترین موزه های بارسلونا ست و نزدیک ورزشگاه بزرگ کمپ نوئو واقع شده است. این موزه سه بخش جداگانه ی سینمای سه بعدی، صفحه ی نمایش لمسی و اطلاعاتی در مورد تاریخ باشگاه فوتبال بارسلونا تقسیم شده است. بخش اول شامل عکس ها، مدارک و نشان های پیروزی می شود که به تفصیل تاریخ باشگاه را بر روی یک دیوار شیشه ای شرح می دهد و بازدیدکنندگان با لمس صفحه های نمایش می توانند اطلاعات روی دیوار را ببینند. دومین بخش یک مجموعه ی هنر خصوصی است که کارهای هنرمندان داخلی مثل دالی، میرو و تاپیس را به نمایش می گذارد. بخش سوم کلکسیون فوتبال است؛ مجموعه ای از خاطرات مختلف فوتبال از تاریخ باشگاه را به نمایش می گذارد و یک اتاق نشان پیروزی هم دارد که نشان های مختلف باشگاه برای هر پیروزی، در آن قرار گرفته است.

شهر سویل

شهر سویل Sevilla

۲۰۰۹ افتتاح شده و تمام طول هفته از ساعت شش و نیم صبح تا یازده شب کار می‌کند. اما مهم‌تر از همه، وسیله‌ی نقلیه‌ی منحصر به فرد سویل، دوچرخه‌های سویسی (sevici) هستند. برای سویسی‌ها در سطح شهر مسیر مشخصی در نظر گرفته شده و در طول مسیرها هم چندین ایستگاه دارند، طوری که می‌شود با خیال راحت تمام شهر را با دوچرخه گشت. هزینه‌ی استفاده از یک سویسی، ساعتی یک یورو و اجاره‌ی آن برای یک هفته با پنج یورو است که طبعاً مقرون به صرفه‌تر تمام می‌شود. یکی دیگر از امتیازهای سویسی این است که می‌توان دوچرخه را از ایستگاهی در جنوب شهر گرفت و بعد به ایستگاه دیگری در شمال شهر تحویل داد، محدودیتی در سرویس دهی سویسی وجود ندارد. اگر در سویل وقت محدودی داشتید و علاقه‌مند بودید که همه‌ی جاهای دیدنی شهر را ببینید، بهتر است یک کارت سویل تهیه کنید. کارت سویل یک کارت اعتباری است که در روزنامه‌فروشی‌ها، قهوه‌خانه‌ها و دفاتر گردشگری فروخته می‌شود. با داشتن این کارت می‌توان از تخفیف یا حتی خدمات مجانی خیلی چیزها در شهر سویل استفاده کرد؛ از وسایل حمل و نقل عمومی گرفته تا موزه‌ها و گالری‌ها. کارت سویل با سه اعتبار یک روزه، دو روزه و سه روزه فروخته می‌شود. قبل از هر چیز در شهر سویل به دیدن سومین کلیسای بزرگ جهان، کاتدرال سویل بروید. این کلیسا در قرن پانزده میلادی بر روی بقایای مسجدی سبید ساله ساخته شد و کریستوف کلمب، دریانوردی که قاره‌ی آمریکا را کشف کرد، در آن دفن شده است. برج بلند کنار این کاتدرال، دیده‌بان اصلی شهر در زمان‌های گذشته بود و امروزه می‌شود از پلکان مارپیچ آن بالا رفت و سویل را تماشا کرد. کاخ پادشاهی الکترز نزدیک کاتدرال سویل قرار گرفته و یکی از بهترین سازه‌های معماری مودخار است. طبقات بالایی الکترز در حال حاضر در انحصار خانواده‌ی پادشاهی در اسپانیاست، ولی از دیگر اتاق‌ها و سالن‌های الکترز می‌توان بازدید کرد. دیدن دفتر کریستف کلمب و وسایلش را از دست ندهید. این جا، همان جایی است که نقشه‌ی سفر به آمریکا در آن کشیده شده. باغ الکترز در قسمت پشتی کاخ پادشاهی، یکی از مراکز تفریحی مردم محلی است و جشنواره‌ها و برنامه‌های زیادی این جا برگزار می‌شود. اگر در بهار به سویل سفر کرده باشید، می‌توانید چادرهای فرهنگی اسپانیا و بازارچه‌هایی را که روی سنگ‌فرش‌های این باغ بنا شده ببینید.

سویل، شهر میدان‌های پررونق گاوبازی، شهر سفال و سرامیک و شهر کولی‌های مسافر است. سویل مرکز بخش خودگردان اندلوس و استان سیبا است که بر جلگه‌ی گوادال‌کیبیر آرام گرفته، گوادال‌کیبیر، رودخانه‌ای پرآوازه در سراسر تاریخ که شهر سویل را دو نیم می‌کند: سویا و تریانا.

با این‌که اسپانیا را توریست‌ها با شلوغی مادرید و بارسلونا می‌شناسند، اما آرامش و شب‌های زیبای سویل و زندگی و آوازی که کنار گوادال‌کیبیر در جریان است، هر سال توریست‌های زیادی را به جنوب اسپانیا می‌کشاند. آب و هوای سویل، مدیترانه‌ای و نسبتاً معتدل است با تابستان‌های گرم و زمستان‌هایی که ژانویه‌ی سردی دارند. مانند خیلی دیگر از شهرهای جهان، بهار سویل هم زیبایی‌های دیگری دارد، دمای هوای بهاری در گرم‌ترین حالت ۲۷ درجه سانتی‌گراد است و شب‌ها هم خیلی خنک می‌شود.

راه‌های زیادی برای رسیدن به سویل وجود دارد؛ اگر با هواپیما آمده باشید که فرودگاه بین‌المللی سویل پذیرای شما خواهد بود و از آن جا با اتوبوس‌هایی که هر نیم ساعت یک بار به سمت مرکز شهر حرکت می‌کنند یا با تاکسی‌هایی که نزدیک ایستگاه اتوبوس هستند، می‌توانید به شهر بروید. هزینه‌ی رفت و آمد در سویل ممکن است از هزینه‌ی خورد و خوراک بیشتر شود! با این حال خوشبختانه گزینه‌های دیگری هم برای مسافرانی که می‌خواهند کم‌هزینه‌تر سفر کنند، وجود دارد.

روش دیگر سفر به سویل، انتخاب قطار از مادرید یا بارسلوناست. با قطار از مادرید به سویل، کم‌تر از سه ساعت طول می‌کشد و از بارسلونا به سویل حدوداً یازده ساعت. اگر حوصله داشته باشید، اتوبوس‌های بین‌شهری هم گزینه‌ی خوبی برای سفر بین شهرهای اسپانیا هستند؛ با این‌که این جور سفرها ممکن است بیشتر از سفر با قطار طول بکشند، اما اسپانیا یکی از بهترین سیستم‌های حمل و نقل جهان را دارد. داخل شهرها هم البته با حمل و نقل منظم و راحتی روبه‌رو خواهید بود؛ مثلاً در همین شهر سویل، خواهید دید که ایستگاه‌های اتوبوس تقریباً در تمام خیابان‌ها و میدانی اصلی شهر پیدا می‌شوند و خط ویژه‌ای برای آن‌ها در نظر گرفته شده که باعث می‌شود سریع‌تر مسیرها را طی کنند. بلیط و کارت‌های اعتباری اتوبوس‌ها را می‌توان از باجه‌هایی در ایستگاه یا از کیوسک‌های روزنامه‌فروشی خرید. علاوه بر تاکسی و اتوبوس، متروی سویل نیز اوایل سال -

خون معرفی کرده‌اند، اسپانیا این ورزش را به عنوان ورزش آیینی و سنتی خودش حفظ کرده و به هر حال نباید فراموش کرد که یکی از جذابیت‌هایش برای گردشگران همین میدان‌های گاوپازی است.

ماسترانزا (Maestranza) بزرگ‌ترین و قدیمی‌ترین میدان گاوپازی اسپانیا است که در سویل واقع شده و بزرگ‌ترین فستیوال گاوپازی جهان نیز هر سال بعد از عید پاک هم‌زمان با جشنواره‌ی بهاره‌ی سویل در ماسترانزا برگزار می‌شود.

در هیچ‌جای اسپانیا نگران پیدا کردن غذای خوشایند ذائقه‌ی مسافر ایرانی نباشید. سبزیجات، پنیر و زیتون به همراه نان‌های متنوع مواد اصلی خوراک اسپانیایی را تشکیل می‌دهند. در سویل می‌توانید خوشمزه‌ترین تاپاس‌های اندلوسی را پیدا کنید. نشستن در حیاط یکی از رستوران‌های نزدیک رودخانه و چشیدن طعم بالزامیک در یک ظرف سالاد خوش‌رنگ، هیچ وقت از خاطراتن نخواهد رفت.

اگر در سویل وقت بیشتری داشتید، دیدن سایبان متروپول را از دست ندهید؛ این سایبان یکی از بزرگ‌ترین سازه‌های چوبی دنیاست؛ در منطقه‌ی Encarnacion قرار گرفته و از پانل‌های چوبی به شکل لانه‌ی زنبور تشکیل می‌شود. چندتا فروشگاه زیر سایبان وجود دارد و از طرفی نیمکت‌هایی برای نشستن طراحی شده که می‌توان بعد از گشت و گذاری در خیابان‌های سویل، کمی این‌جا استراحت کرد.

اگر قصد خرید یادگاری‌های سویل را دارید، از همین بازارچه‌ها خرید کنید، چون قیمت‌های مناسب‌تری دارند. ولی فراموش نکنید اهالی سویل به آراستگی و شیک‌پوشی در اسپانیا معروف هستند. شاید بد نباشد سری به فروشگاه‌های برشکا یا موسیمودوتی بزنید.

به بچه‌ها هم در سویل بد نمی‌گذرد، پارک بزرگ ایسلا مجیکا یا جزیره‌ی جادو، یکی از بزرگ‌ترین پارک‌های تفریحی اروپاست با تعدادی رستوران و حتی هتل که بازی‌ها و ماجراجویی‌های آن یکی از به‌یادماندنی‌ترین بازی‌های بچه‌ها خواهد بود؛ ناگفته نماند که ایسلا مجیکا بین بزرگ‌ترها هم کم طرفدار ندارد.

پیدا کردن محل اقامت در سویل کار سختی نیست. شهر در تمام فصل‌های سال میزبان توریست‌های بسیاری است و هتل و اقامتگاه‌های زیادی برای سلیقه‌های مختلف دارد. ولی حواس‌تان باشد که در اسپانیا همیشه یک برنامه‌ای برپاست و برای گرفتن هتل موردنظرتان باید زود دست به کار شوید، وگرنه مجبورید در هر هتلی که خالی مانده باشد اتاق بگیرید. مجموعه‌ی هتل‌های سویل، بسیار متنوع هستند، اما یک هتل سه ستاره‌ی استاندارد در مرکز شهر حداقل پنجاه یورو برای دو نفر در هر شب هزینه دارد.

سویل مشهورترین شهر اسپانیا در مبارزات گاوپازی است. با تمام سخت‌گیری‌ها و مخالفت‌هایی که انجمن‌های حقوق حیوانات نشان داده‌اند و گاوپازی را ورزش

تاریخچه

سویل، مرکز هنری و فرهنگی اسپانیای جنوبی است. این شهر مرکز حکومت خودگردان اندلوسیا و استان سویل بوده و بر روی جلگه‌ی رودخانه‌ی گوادالکیبیر قرار گرفته است. سویل، چهارمین شهر بزرگ اسپانیا است. شهر سویل بیش از دو هزار سال قدمت دارد. گذر تمدن‌های مختلف، این شهر را به یک مرکز بزرگ تاریخی تبدیل کرده است. اگر چه میراث قرون وسطی، رنسانس و باروک این شهر قدرت‌مند است، با این همه تأثیرات سنگینی هم از فرهنگ عرب‌ها دریافت کرده.

وسایل نقلیه

سویل سیستم حمل و نقل عمومی بزرگی دارد. اتوبوس‌ها با فاصله‌های کم حرکت می‌کنند و بیشتر شهر را پوشش می‌دهند. تمام باجه‌های روزنامه‌فروشی هم بلیت اتوبوس می‌فروشند. در سرتاسر شهر، ایستگاه‌های کرایه‌ی دوچرخه هم وجود دارد و می‌شود از ایستگاهی نزدیک مبدأ دوچرخه کرایه کرد، تا مقصد رکاب زد و دوچرخه را به ایستگاهی در همان نزدیکی تحویل داد. تاکسی در سویل راحت پیدا می‌شود و بیشتر راننده تاکسی‌ها هم منصفانده، اما باید مراقب تک و توک راننده تاکسی‌های ناتو هم باشید. تراموای سویل به تازگی به راه افتاده؛ هرچند که تراموا در حال حاضر مناطق محدودی را پوشش می‌دهد، اما هنوز هم در حال گسترش است. متروی این شهر، در سال ۲۰۰۹ افتتاح شده و مسیری هیجده کیلومتری دارد که از جنوب شرقی تا مرکز شهر می‌رود و به سمت جنوب غربی شهر برمی‌گردد. مترو در روزهای معمولی از ۶:۳۰ صبح تا ۱۱ شب کار می‌کند و آخر هفته‌ها تا ۲ شب هم باز است.

خرید

در سویل، مصنوعات زیبایی پیدا می‌شود و از بین آن‌ها، بشقاب‌ها و سفال‌های اسپانیایی طرفداران زیادی دارند. در تریانا، کارخانه‌های سرامیک‌سازی زیادی وجود دارند که می‌شود سفالینه‌های مختلف هنرمندان معتبر را از آن‌ها تهیه کرد. نزدیک کلیسای جامع و در خیابان سیرپس هم فروشگاه‌های زیادی پیدا می‌شود که سفالینه‌های زیبا و متنوعی دارند. در بعضی مناسبتهای خاص، به خصوص در کریسمس، بعضی از هنرمندان سفالینه‌کار، نمایشگاه‌هایی از آثار خود ترتیب می‌دهند.

آب و هوا

سویل در تمام سال آب و هوای مدیترانه‌ای دارد با زمستان‌های خنک و تابستان‌های بسیار گرم. ژوئیه و آگوست (تیر و مرداد) گرم‌ترین ماه‌های سال هستند. این وقت سال، دمای هوا گاهی تا چهل درجه هم بالا می‌رود. از نوامبر تا آوریل (پاییز و زمستان)، بد نیست که پلیور، ژاکت یا کت همراه داشته باشید. اواسط زمستان و ماه ژانویه، هوای سویل بیشتر از همیشه سرد است، اما از اواخر همین ماه، هوا شروع به گرم شدن می‌کند. در ماه مارس (اواخر اسفند تا اواخر فروردین)، بیشتر وقت‌ها آفتابی می‌شود و ماه مه (اردیبهشت) با هوای گرم و دلپذیرش، بهترین وقت رفتن به سویل است.

در مورد سفر به اسپانیا سوال دارید؟
همین حالا با ما تماس بگیرید.

آژانس مسافرتی سفری دیگر
88 85 10 80

پارک ماریا لویسیا و میدان اسپانیا

پارک ماریا لویسیا را ژان کلود نیکولا فورستیه طراحی کرده. این پارک به سبک مودخارهاست؛ چشمه های کاشی کاری شده، غرفه های نمایشگاهی، دیوار، استخر، نیمکت و پیاده روی سرپوشیده، درختان خرما، پرتقال و کاج های مدیترانه ای دارد و با بستری از گل پوشیده شده است. میدان اسپانیا، ساختمانی در پارک ماریا لویسیاست که که در سال ۱۹۲۸ برای نمایشگاه اسپانیایی آمریکایی سال ۱۹۲۹ ساخته شد. این میدان، نمونه ی خوبی از احیای معماری رنسانس در اسپانیاست.

- پارک جزیره ی جادو

این پارک بزرگ و هیجان انگیز، برای همه ی بچه ها و برای همه ی کسانی که عاشق سواری های عجیب و غریب باشند، یک روز استثنایی می سازد. انواع چرخ و فلک ها با سرعت ها و مسیرهای مختلف، هر کدام هیجان جدیدی می آفرینند؛ با این یکی قرار است یک دور سیصد و شصت درجه ای بزیم با روی آب سفر کنیم؟ شعار این پارک دیورسیون سین لیمیتس است؛ یعنی سرگرمی بدون محدودیت. اسم جالبی ست، مگر نه؟

- کلیسای جامع سویل

این کلیسای رومن کاتولیک، بزرگترین کلیسای جامع گوتیک و سومین کلیسای بزرگ جهان است. وقتی که ساخت این کلیسا در قرن شانزدهم به پایان رسید، ایاصوفیه بعد از هزار سال، عنوان بزرگترین کلیسای جهان بودن دست کشید؛ این کلیسا گورستانی هم دارد که کریستوف کلمب در آن دفن شده است.

الکاذر

الکاذر، یک کاخ پادشاهی در سویل است که از دوران مودخارها باقی مانده است. این کاخ، ابتدا با نام المووارک و توسط الموحدون ساخته شد که یکی از بهترین نمونه بقایای معماری مودخار به شمار می رود. پادشاهی های بعدی، هر کدام چیزی به الکاذر اضافه کردند. طبقات بالایی الکاذر، هنوز هم به عنوان مقر رسمی سویل مورد استفاده ی خانواده ی پادشاهی قرار می گیرد.

- محله ی یهودی ها

محله ی یهودی ها یا باریو سانتا کروس در نزدیکی مرکز سویل و دور و بر کلیسای جامع واقع شده. این محله با خانه های سفید، کاخ ها و ایوان های گلکاری شده اش، هم یکی از زیباترین منطقه های شهر است و هم بازدیدکننده های زیادی دارد

- خانه ی پیلاتوس

خانه ی پیلاتوس، کاخی اندلوسی در سویل است که دوک های مدیناسلی در آن اقامت می کردند. سبک ساختمان، ترکیبی از رنسانس ایتالیایی و مودخار اسپانیایی است. این خانه را به عنوان نمونه ی اولیه ی کاخ های اندلوسی هم می شناسند

- توره دل اووو

توره دل اووو یا برج طلا، یک برج ساعت دوازده گوشه ای است که در دوران پادشاهی الموحد به وسیله ی بربرها و به قصد کنترل سویل از راه رودخانه ی گوادالکیبیر ساخته شد. این برج در سه دهه ی اول قرن سیزدهم ساخته شد؛ در قرون وسطی به عنوان یک زندان و یک انبار مطمئن برای فلزات گرانبهایی که توسط ناوگان هندی آورده می شد، به کار می رفت. احتمالاً نام برج را هم به همین خاطر است که برج طلا گذاشته اند. هرچند که شایعه ای هم وجود دارد که گنبد این برج، زمانی از جنس طلا بوده است. حالا این که بعدها این طلا چه شد، دیگرما خبر نداریم. این برج سه طبقه دارد و طبقه ی سوم آن را در سال ۱۷۶۰ اضافه کرده اند.

شهر گرانادا

شهر گرانادا Granada

گرانادا، شهر افسانه‌های کولیان، شهر آوازهای کهنه و در یک کلام شهر فدریکو گارسیا لورکا. گرانادا مرکز استانی به همین نام، و شهری کوچک در جنوب اسپانیاست. خیلی‌ها گرانادا را به خاطر وجود دانشگاه‌ها، جشنواره‌ها و مراکز فرهنگی متعدّدش، ارزشمندترین شهر توریستی اسپانیا می‌دانند.

آب و هوای معتدل گرانادا، آن را به ییلاقی تابستانی در بین دیگر شهرهای جنوب اسپانیا و آندلوس تبدیل کرده. شب‌های خنک تابستان‌ها با توجه به این‌که حدوداً یک ساعت با ساحل دریا فاصله دارد، مسافران زیادی را از شهرهای اطراف به این شهر می‌کشاند ولی هنوز هم پرطرفدارترین فصل سفر بین توریست‌ها بهار و پاییز است که نه هوا خیلی گرم می‌شود و نه خیلی سرد.

تقریباً هر روز از تمام شهرهای اسپانیا پروازهایی به فرودگاه گرانادا انجام می‌گیرد. فرودگاه گرانادا دوازده کیلومتری با مرکز شهر فاصله دارد و این مسیر را می‌توان با تاکسی یا اتوبوس طی کرد. هزینه‌ی تاکسی نسبتاً گران است، ولی اتوبوس‌ها ارزان‌تر هستند و هر یک ساعت یک بار از فرودگاه حرکت می‌کنند و تازه، یک ساعت بیشتر طول نمی‌کشد که به آخرین ایستگاه‌شان در میدان کنگرسوس برسند. علاوه بر هواپیما، با اتوبوس و قطار هم می‌توان از شهرهای دیگر اسپانیا به گرانادا سفر کرد.

برای گشت و گذار داخل شهر، بیشتر جاهای دیدنی را می‌توان از مرکز شهر پیاده رفت. الحمرا مشهورترین بنای دیدنی گرانادا، کاخ و قلعه‌ای است متعلق به سلطان نصرید که بر فراز تپه‌ای قرار گرفته و سکونت‌گاه پادشاه بوده و در طول سالیان نیز فرمانروایان بسیاری را به خود دیده است. در این مجموعه، موزه‌ی الحمرا که آثار تاریخی شهر گرانادا را در بر گرفته و موزه‌ی هنرهای زیبای گرانادا که شامل آثار تحسین برانگیزی از هنر اعراب و اسپانیا می‌شود هم وجود دارند. نام باغ‌های انبوهی که تا کاخ الحمرا کشیده شده، خنرالفیّه است که در واقع محلی برای استراحت پادشاهان بوده است. این مجموعه از خنرالیفه تا الحمرا، در فهرست میراث جهانی یونسکو نیز ثبت شده و یکی از بزرگ‌ترین جاذبه‌های توریستی اسپانیا به شمار می‌رود. آلبایسین محله‌ی باستانی گرانادا نیز در غرب این تپه قرار گرفته و پیاده‌روی در کوچه‌های آن، غذا خوردن در یکی از کافه‌هایی که بیرونش صندلی چیده‌اند و یا خرید کردن در یکی از مغازه‌هایش می‌تواند خوش‌گذرانی ساده و دل‌چسبی باشد. آلبایسین هم از میراث جهانی یونسکو به-

شمار می‌رود و طرفدار زیاد دارد.

کلیسای جامع گرانادا یا همان کاتدرال هم با این منطقه فاصله‌ی چندانی ندارد. کلیسای جامع، بعد از پیروزی پادشاهان کاتولیک در قرن پانزدهم میلادی ساخته شده و مقرر فرمانروایی بر تمام گرانادا بوده است. بناها و ساختمان‌های کاتدرال که در طول تاریخ چندباری تخریب و بازسازی شده‌اند، مجسمه‌ها و بیکره‌هایی از پادشاهان اسپانیا را در خود نگه می‌دارند که دیدن آن‌ها باید جالب باشد.

زیورآلات و ظروف سرامیکی از صنایع دستی‌های ارزشمند گرانادا هستند. البته به این‌ها فرش‌های دستباف را هم که نقش‌های عربی هنوز در آن‌ها حفظ می‌شود، باید اضافه کرد. حواس‌تان باشد هنگام خرید فرش و اجناس با ارزش باید حواستان جمع باشد، علاوه بر این‌که ممکن است جنس تقلبی به شما بفروشند، اگر فاکتور نداشته باشید، احتمال این که موقع برگشت در فرودگاه به مشکل برخورید، هست.

گرانادا را تاریخ پر فراز و نشیبش، شهری ساخته که فرهنگ‌های مختلفی را در کنار هم به وجود آورده است. به همین دلیل، غذاهای گرانادا هم تلفیقی از آداب غذایی چند فرهنگ گوناگون است. شاید تاس‌کیاب مخصوص اسپانیایی یا تاپاس‌هایی که همراه با نوشیدنی سرو می‌شود شما را راضی نکنند؛ ولی مطمئناً کباب دندهدی مشهور گرانادا، یکی از لذیذترین غذاهایی خواهد بود که تا به حال امتحان کرده‌اید.

اسپانیا، سرزمین ساز و آواز است و طبعاً این در شهری فرهنگی مانند گرانادا بیشتر به چشم می‌آید. می‌توانید در محله‌ی کولی‌ها، ساکرومونتّه، نوازنده‌ها و آوازخوان‌های بسیاری را ببینید. از دیدن یک کودک هشت ساله که خیلی عالی گیتار می‌نوازد یا شنیدن صدای رسا و زیبای یک پیروز هشتاد ساله تعجب نکنید، در ساکرومونتّه این مسئله کاملاً طبیعی است. گرانادا را شهر فدریکو گارسیا لورکا، شاعر و نویسنده اسپانیایی هم می‌دانند. لورکا در همین شهر به دنیا آمده بود و بعد از سی و هشت سال به دست پارتیزان‌های ملی در جنگ داخلی اسپانیا و در اطراف زادگاهش کشته شد. لورکا از گرانادا و کولی‌هایش بسیار الهام گرفته و در واقع به او لقب شاعر کولی را داده‌اند. حتی امروز هم در گرانادا هر چیزی را به نام لورکا ثبت می‌کنند و محبوبیت بسیاری دارد. یکی از مهم‌ترین جشنواره‌های ادبی جهان نیز جشنواره‌ی شعر گرانادا است که جایزه‌ی آن به نام گارسیا لورکا، به -

برترین شعر آن سال اهدا خواهد شد.

یکی دیگر از جشنواره‌های فرهنگی مشهوری که هر سال در گرانادا اتفاق می‌افتد، جشنواره‌ی بین‌المللی فیلم است که هر دوره، توجه خوبی هم به فیلم‌های ایرانی دارد و فیلمسازانی از سرتاسر دنیا در آن شرکت می‌کنند.

گرانادا شهری است که هر روزی بخواهید از آن خارج شوید، احساس می‌کنید مدت زمان اقامت‌تان کافی نبوده، تقریباً اکثر مسافران این شهر قبل از رسیدن به گرانادا فکر می‌کنند با شهری کوچک رو به رو خواهند شد که دو سه روزه می‌توان همه جای آن را گشت؛ ولی غروب جادویی گرانادا، خانه‌هایی با دیوارهای اخراپی و آبی، کوچه‌های سنگ‌فرش با شیب‌های کم و صدای رقص و آوازها، ترک کردن شهر را سخت می‌کند.

تاریخچه

گرانادا، مرکز استان گرانادا است و در ناحیه‌ی آندلوس واقع شده است. این شهر بر روی کوهپایه‌های سیرانابادا، در نقطه تلاقی سه رودخانه‌ی بیرو، داروو و خنیل قرار گرفته و ۷۳۸ متر از سطح دریا مرتفع‌تر است. طی کردن فاصله‌ی گرانادا تا ساحل گرمسیری مدیترانه، تنها یک ساعت طول می‌کشد.

فرودگاه قدریکو گارسیا لورکا، نزدیک‌ترین فرودگاه شهر است و کاخ الحمرا، اثری از دوره‌ی مودخای‌ها هم در این شهر قرار گرفته است. این کاخ، یکی از معروف‌ترین میراث تاریخی اسلام است و باعث شده که گرانادا در میان شهرهای فرهنگی و گردشگری، طرفداران زیادی داشته باشد. گرانادا، به خاطر دانشگاه گرانادا هم معروف است. می‌گویند سه دانشگاه گرانادا، سالامانکا و سانتیاگو کومپوستلا از بهترین دانشگاه‌های اسپانیا به شمار می‌روند.

وسایل نقلیه

خیلی از جاهای دیدنی گرانادا را می‌شود با پای پیاده دید، به شرطی که حوالی مرکز شهر باشید. البته گرانادا خطوط اتوبوس هم دارد و مسیرهایشان را می‌توانید در بروشوری از اداره‌ی گردشگری بگیرید. تاکسی را بیشتر می‌توانید دور و بر میدان نونوا پیدا کنید و اگر مسیرتان داخل شهر باشد، کرایه‌ها آن قدرها هم بالا نیستند.

خرید

در سرمایه‌کافیره‌ی بازار پسکادریا، سراغ گلدان‌های کلاسیک با لعاب‌کاری‌های سبز و آبی و سفید گرانادایی را بگیرید. تاراستا نوعی هنر تزئین با چوب و گوش‌ماهی است که روی جعبه‌ها، میزها، لوازم شطرنج و... پیاده می‌کنند و گاهی از صدف و نقره هم در آن استفاده می‌نمایند. ابزار و ظروف برنجی و مسی، چرمینه، سبیدافی و منسوجات از دیگر هنرهای دستی گرانادا هستند.

آب و هوا

مثل همه‌ی شهرهای جنوب اسپانیا، دمای هوا در تابستان خیلی بالا می‌رود، آنقدری که تحمل کردنش آسان نیست. در گرانادا باران بسیار کم می‌بارد و پاییز و بهار، اوقات دلپذیری برای بازدید از این شهرند.

جاذبه‌های تفریحی و گردشگری گرانادا

- الحمرا

کاخ الحمرا یکی از شاخص‌ترین نمونه‌های معماری شمال آفریقا و یکی از مشهورترین بناهای اسلامی جهان است. این بنا چند بخش جداگانه دارد که هر کدام در دوره‌های مختلفی ساخته شده‌اند. الحمرا که به عربی قلعه الحمرا یا قلعه‌ی قرمز نامیده می‌شود، در ابتدا دژی بود مربوط به قرن نهم میلادی. در سده‌های سیزدهم و چهاردهم امیران نصران را به کاخ-قلعه‌ای بدل کردند که به یک شهر کوچک می‌مانست. از آن بناها امروز فقط ویرانه‌هایی باقی مانده. قصر باشکوه نازاریه در اواخر قرن چهارم و دوران حکومت مسلمانان ساخته شد. بعد از چیرگی مسیحیان بر شهر، به جای مسجد الحمرا کلیسایی بنا کردند کارلوس اول، نوه‌ی ایزابل و فردیناند دوم، داد یک گوشه از قصر نازاریه را خراب کردند تا برای یک قصر بزرگ رنسانسی جا باز شود. از قرن هجدهم به بعد، الحمرا را گذاشته-

بودند به امان دزدها و گداها. فرانسوی‌ها که به سرکردگی ناپلئون به اسپانیا لشکر کشیده بودند، از این جا به عنوان سربازخانه استفاده می‌کردند و باعث شدند بخشی از آن منفجر شود. الحمرا که یکی از پرتعدادترین مکان‌های گردشگری اسپانیاست، به همراه باغ خنالیفه و آلبایسین در سال ۱۹۸۴ به عنوان یکی از میراث جهانی یونسکو معرفی شد.

- خنالیفه

خنالیفه، نام باغی است اطراف الحمرا که محلی برای استراحت شاهان مسلمان گرانادا بوده است. این باغ ترکیب زیبایی است از مسیرهای پیاده‌روی، گل‌خانه، چندین حوض و چشمه و صد البته درختان سربه فلک کشیده و گل‌های شاداب و خلاصه هر چیزی که فکرش را بکنید. گردش در این باغ سرسبز، حسن ختام خوبی برای بازدید از الحمراست.

- آلبایسین

آلبایسین، ناحیه‌ی مسلمان‌نشین قدیم گرانادا، از مشهورترین گنجینه‌های شهر است. این جا اشیایی باستانی به دست آمده که نشانه‌ی مسکونی بودن این ناحیه از دوران باستان است. آلبایسین، یکی از مراکز باستانی گرانادا به شمار می‌رود و بسیار وسیع است. این منطقه که بر تپه‌ی مقابل الحمرا واقع شده، چشم‌انداز زیبایی به آن دارد.

- کلیسای جامع

ساختن کاتدرال یا کلیسای جامع گرانادا را در سال ۱۵۲۱ شروع کردند، اما تا قرن هجدهم نتوانستند این کار را به پایان برسانند. در زمان حکومت کارلوس پنجم، امپراتوری مقدس رم، بناهای بی‌شماری در شهر گرانادا ساخته شدند، به طوری که کاتدرال به طور هم‌زمان به صورت کاخ مسیحی الحمرا، دانشگاه و دیوان عالی کشور درآمد. ساختمان کلیسای جامع، از روی کلیسای جامع تولدو الگو برداری شده، طرحی گوتیک که اوایل قرن شانزدهم رواج داشت. اگرچه هنگامی که آگاس، معمار کلیسا، از کار برکنار شد و ادامه‌ی کار در سال ۱۵۲۹ به دیگوسیلونه واگذار شد، او طرح را تغییر داد و به سبک رنسانس روی آورد. بازسازی سردر اصلی کلیسا در سال ۱۶۶۴ توسط آلوئیسو کائو به شیوه‌ی باروک انجام گرفت. در سال ۱۷۰۶ فرانسیسکو اورتادو ایسکیردو و بعدها خوسه بادا خیمه‌ی کاتدرال را اضافه کردند. کلیسای کوچک اصلی، بیکره‌هایی از پادشاهان کاتولیک را در خود جای داده است.

- کلیسای کوچک پادشاهی

کلیسای کوچک پادشاهی گرانادا را بر جای مسجد بزرگی ساخته‌اند و شاهان کاتولیک اسپانیا در آن دفن شده‌اند. ساخت این مکان، از سال ۱۵۰۵ میلادی آغاز شد. تزئین کلیسا به سبک گوتیک، گنبد‌های آن به سبک رنسانس و کلیسای کوچک سانتاکروس با الهام از هنر سده‌های هفدهم و هجدهم گرانادا ساخته شده است.

- ساکرومونت

محله‌ی ساکرومونت، بر روی تپه‌ی بالپاراسیو قرار دارد و به خاطر وجود کولی‌هایی که پس از فتح شهر در آن مستقر شدند، معروف شده. اینجا به چشم‌اندازهای زیبایش، یکی از مهم‌ترین جاذبه‌های گردشگری گرانادا است. بر فراز این تپه، صومعه‌ی ساکرومونت قرار گرفته که در قرن هفدهم به وسیله‌ی اسقف اعظم گرانادا-پدرو ده کاسترو- به منظور محافظت از انجیل‌نویسان بانیکا و نظارت بر کار آنان ساخته شده است.

- حمام عربی

گرانادا دو حمام عربی دارد که رفتن به یکی از آن‌ها، برای هر توریستی از واجب واجبات است. هر دوی این حمام‌ها یک جور سرویس ارائه می‌کنند؛ یک ساعت و چهل و پنج دقیقه حمام و ۱۵ دقیقه ماساژ با روغن معطر. سرویس هر دو را هم باید از قبل رزرو کرد. اگر حساس نباشید، آن جا هم لباس زیر مختصری برای پوشیدن کرایه می‌دهند و هم حوله فراهم کرده‌اند.

شهر والنسیا

شهر والنسیا Kusadasi

والنسیا، یا به قول اسپانیایی‌ها بالنسیا، سومین شهر مهم این کشور بعد از مادرید و بارسلوناست؛ شهری اشرافی، قدیمی و زیبا که مرکز استان والنسیا نیز به شمار می‌رود. والنسیا خیلی به دریا نزدیک است و همین قضیه محبوبیتش را در تابستان‌ها چند برابر کرده؛ با بارسلونا و مادرید حدود سه تا چهار ساعت به وسیله قطار و اتوبوس فاصله دارد و بد نیست اگر مسافر هر کدام از این شهرهای اسپانیا بودید، به والنسیا نیز سری بزنید.

با این‌که آب و هوای والنسیا، مدیترانه‌ای است، ولی تابستان‌هایش گرم و مرطوب است و به همین دلیل اهالی شهر در این وقت سال به سمت شمال اسپانیا سفر می‌کنند و شهر خلوت می‌شود. زمستان‌ها معمولاً هوا خیلی سرد نیست و به ندرت تا پنج درجه‌ی سانتی‌گراد می‌رسد، هرچند که بهترین فصل سفر به والنسیا بهار است؛ درختان پر شکوفه‌اند و آب‌های گرم مناسب شنا؛ و پیاده‌روی در شب‌های خنک هر کسی را وسوسه می‌کند که اواخر ماه آوریل تا ماه ژوئن را برای سفر به والنسیا انتخاب کند.

اگر با هواپیما به والنسیا سفر کنید، فرودگاه والنسیا که نه کیلومتر با مرکز شهر فاصله دارد، اولین میزبان شما به این شهر خواهد بود. برای رسیدن به مرکز شهر، یعنی ایستگاه توریا، با اتوبوس حدود چهار دقیقه زمان نیاز دارید و اتوبوس‌ها هم هر نیم ساعت یک‌بار حرکت می‌کنند. همین مسیر با تاکسی و مترو نیز بیست دقیقه طول می‌کشد با این تفاوت که تاکسی گران‌ترین وسیله و مترو ارزان‌ترین وسیله برای پیمودن فرودگاه تا مرکز شهر است.

اگر سفر هوایی را برای رفتن به والنسیا انتخاب نکردید، علاوه بر کشتی و اتوبوس، یک راه راحت و کم‌هزینه‌تر، سفر با قطارهایی است که از شهرهای دیگر اسپانیا به والنسیا می‌روند. راه آهن اسپانیا هم از والنسیا می‌گذرد و هم از دیگر شهرهای بزرگ. اگر بخواهید هزینه‌ها را تا حد ممکن پایین بیاورید، حواستان باشد که بلیت‌های ارزان قطار به سرعت به فروش می‌روند و بهتر است از چند روز زودتر برای این بلیت‌ها اقدام کنید.

متروی والنسیا با پنج خط در تمام نقاط شهر ایستگاه دارد و هزینه‌اش هم ارزان تمام می‌شود، برای همین بین محلی‌ها وسیله‌ی حمل و نقل پرطرفدار است؛ هرچند که توریست‌ها ترجیح می‌دهند مرکز شهر را پیاده یا با دوچرخه طی کنند. یکی از سیستم‌های خوب رفت و آمد در والنسیا، دوچرخه‌های کرایه‌ای با بیش-

از صد ایستگاه در سطح شهر هستند. این سیستم که والنسیایی نام دارد به شما اجازه می‌دهد در ازای پرداخت یک یورو برای هر ساعت، در مسیرهای مخصوص دوچرخه این طرف و آن طرف بروید و بعد هم دوچرخه را به هر کدام از ایستگاه‌های والنسیایی که نزدیک مقصدتان بود تحویل دهید و یا برای مدت زمان بیشتری کرایه‌اش را تمدید کنید. فراموش نکنید دوچرخه‌سواری در پیاده‌روها ممنوع است و جریمه دارد. از طرفی اگر هم قصد دارید، The Barri del Carme را که بخش قدیمی شهر است، با دوچرخه بگردید، مطمئن باشید که در این کار به اندازه‌ی کافی ماهر هستید، خیابان‌های باریک و سنگ‌فرش بخش قدیمی با کافه‌ها و رستوران‌هایی که طبق مد همیشگی اسپانیا بیرون از کافه‌شان میز و صندلی چیده‌اند، جای مناسبی برای ناشی‌گری نیست. محله‌ی The Barrion del Carmen شب‌ها هم حال و هوای پر سر و صدایش را حفظ می‌کند و از جاهایی است که همه‌ی مسافران والنسیا سری به آن می‌زنند.

رود توریا که در گذشته از میان شهر والنسیا می‌گذشته، این روزها رودی خشک است که حوالی آن پارک عظیمی ساخته‌اند. این پارک که در امتداد رودخانه کشیده شده، پاتوق توریست‌ها و اهالی شهر است. در تمام روزهای سال، دوچرخه‌سواری کنار دریاچه و سر زدن به رستوران‌های رنگارنگ اطراف توریا، خوش‌گذرانی راحت و بی دردسری است. پارک توریا از تمام محله‌های بخش قدیمی والنسیا می‌گذرد تا به شهر علم و هنر برسد.

والنسیا علاوه بر تمام جذابیت‌هایی که از گذشته دارد، امروز با پروژه‌ی معماری عظیمی که شهر علم و هنر نام گرفته، حساسی سر زبان‌ها افتاده. طراحان فضاهای عمومی والنسیا که از مشهورترین معماران دنیا هستند، از تمام امکانات طبیعی و قدیمی شهر استفاده کرده‌اند تا والنسیای زیبای امروزی را بسازند. شهر علم و هنر، واقعاً شهری تمام عیار در دل والنسیاست؛ شهر علم و هنر که درست همان جایی قرار گرفته که رود خشک توریا در گذشته می‌ریخته، از این بخش‌ها تشکیل شده: موزه‌ی علم، سینمای آی‌مکس، تونل آکواریم که بزرگ‌ترین آکواریم اروپاست و موزه‌ی هنر و فضای خارجی ساختمان‌ها که طراحی تو در تو و منحصر به فردی دارد. سانتیاگو سالتراوا، طراح و سازنده‌ی این مجموعه و یکی از بزرگ‌ترین معماران جهان، اعتقاد دارد که شهر علم و هنر، سمبل اسپانیای مدرن است.

اگر حوالی همین شهر علم و هنر یا بخش قدیمی شهر سکونت داشته باشید، مشکلی برای حمل و نقل نخواهید داشت. تقریباً هر چیزی که بخواهید به شما نزدیک است و در نهایت شاید مجبور شوید مسیرهای کوتاهی را سوار وسیله نقلیه شوید. تنها زمانی از تمام این ماجراها دور افتاده‌اید و باید مسیری را طی کنید که در هتل‌های کناره‌ی دریا اقامت کرده باشید.

بازارهای والنسیا در میدان پاتریاکا قرار گرفته‌اند و علاوه بر فروشگاه‌های بزرگی از برندهای مطرح جهان، یک بازارچه‌ی محلی نیز می‌توانید این‌جا پیدا کنید. محله‌ی Del Carmen The barrion هم در همین نزدیکی بهترین بارها و رستوران‌های والنسیا را دارد و می‌توان بهترین بشقاب پائلی محلی را این‌جا پیدا کرد؛ پائلا غذایی اسپانیایی است که مواد اصلی آن از برنج ساده و یا برنج‌های طعم‌دار تشکیل شده که همراهش انواع گوشت و غذای دریایی سرو می‌شود. تقریباً به اندازه‌ی تمام رستوران‌های موجود در والنسیا، روش پخت برای پائلا هست ولی تا امتحان نکنید، متوجه نمی‌شوید دقیقاً با چه چیزی طرف هستید. وقتی هم که بخواهید به دریا بروید، به راحتی سوار متروی Eugenia Vines می‌شوید و در ساحل مالواروسا پیاده خواهید شد. ساحل مالواروسا که در شمال واقع شده، از بقیه‌ی سواحل شهر معروف‌تر است و همه‌ی بازی‌های آبی مثل قایق‌سواری، جت اسکی، غواصی، شنا و حتی والیبال ساحلی هم در آن برگزار می‌شود.

اگر برنامه دارید که اواسط ماه مارس به والنسیا سفر کنید، قبل از ترک خانه‌تان از رزرو قطعی هتل در والنسیا مطمئن شوید. این وقت سال بیشترین تعداد مسافر وارد این شهر می‌شوند و شاید برای جای خالی در هتل موردنظران به مشکل برخورد کنید. از دوازده مارس در والنسیا، رستوران‌ها و کافه‌ها شلوغ می‌شوند و شهر آماده‌ی جشن می‌شود. جشنواره‌ی لاس فالاس در گذشته جشنی برای سنت جوزف، قدیس حامی نجاران، بوده و آن‌ها در این روز، الوارها و تکه‌های چوب را جلوی در مغازه‌هایشان آتش می‌زده‌اند. امروزه نیز آتش سمبل اصلی این جشن است و روز نوزدهم مارس برگزارش می‌کنند، ولی تمامی جشن‌های لاس فالاس، کنسرت‌ها و برنامه‌های نمایشی و کارناوال‌ها از همان دوازدهم برپاست.

وقت زیاد در والنسیا دارید؟ کمی از شهر دور شوید و تکه‌ای از بهشت روی زمین را ببینید. منطقه‌ی هات اسپرینگ در نود کیلومتری شمال شهر واقع شده و برای چشم‌اندازهای شگفت‌انگیز طبیعی، چشمه‌های آب معدنی، کوه‌های آبی و خاکستری و دره‌های زیبایش مشهور است. داستان هات اسپرینگ یا بهار داغ به زنان شاه مودخار برمی‌گردد که هر سال بهار همراه شاه به این منطقه می‌آمدند، چرا که محلی‌ها اعتقاد داشتند آب‌های این‌جا زنان را جوان می‌کند. امروز هات اسپرینگ به خاطر ماجراجویی در آب و هوای همیشه بهار این منطقه و استراحت در غارهای کوچک داخل کوهستان، یک بیلاق جذاب برای خود اسپانیایی‌هاست.

تاریخچه

والنسیا شهر قدیمی، کوچک و زیبایی‌ست که مرکز استان والنسیای اسپانیا هم به شمار می‌رود. این شهر، از نظر جمعیت و اهمیت، سومین شهر مهم اسپانیا و پانزدهمین شهر اتحادیه‌ی اروپاست. والنسیا بر کرانه‌ی رودخانه‌ی توریا و در پنج کیلومتری دریای مدیترانه واقع شده و مرکز یکی از راه‌آهن‌های اسپانیای شرقی هم هست. خانه‌های سفید پرآوازه‌ی والنسیا، یادگار دوران حکومت مسلمانان بر این شهرند و دانشگاه آن نیز بلندآوازه است.

وسایل نقلیه

در والنسیا راحت می‌شود با اتوبوس، تراموا و یا مترو به همه‌جای شهر رفت. اتوبوس‌های خط EMT بیشتر در محدوده‌ی مرکز شهر رفت و آمد می‌کنند و برای رفتن به نواحی دور از مرکز، خطوط مترو مناسب‌ترند. بلیت‌های اتوبوس و مترو را می‌شود در دکه‌های سیگارفروشی خرید.

یکی از راه‌های محبوب توریست‌ها برای گردش در شهر، دوچرخه‌سواری‌ست. از سال ۲۰۱۰ به این طرف، بیش از ۱۰۰ مرکز اجاره‌ی دوچرخه در سرتاسر شهر به راه افتاده که اسمشان والن بیسی است. در این مراکز، با پرداخت حدود پانزده هزار تومان، به مدت یک هفته به‌طور نامحدود حق استفاده از دوچرخه را دارید؛ کافی‌است که شب‌ها از چراغ استفاده کنید و لباسی با رنگ براق بپوشید. استفاده از کلاه ایمنی هم بد نیست.

خرید

می‌گویند تا وقتی به بازار مرکزی والنسیا که از دهه‌ی ۱۹۲۰ باقی مانده، سری ننزید، به این می‌ماند که والنسیا را ندیده‌اید. مرکادو سنترال یا بازار مرکزی، قلب شهر است و از شیر مرغ تا جان آدمیزاد در آن پیدا می‌شود. فقط تماشای زنان خانه‌دار والنسیایی که برای خرید می‌آیند، کافی ست که سری به آن‌جا بزنید و غرفه‌های رنگارنگش را تماشا کنید.

صبح‌های یک‌شنبه در میدان ردونا (نزدیک کلیسای جامع) بازاری در هوای آزاد برپا می‌شود. صنایع دستی والنسیا نظیر سرامیک، کارهای دستی با فلز و نقره، میناکاری و تزئینات صدف و گوش‌ماهی در آن‌جا فروخته می‌شود. بعضی از فروشندگان صنایع دستی سایر شهرهای اسپانیا را هم برای فروش می‌آورند. اگر خوش شانس باشید می‌توانید به جنس‌های مراکشی هم نگاهی بیندازید. والنسیا به خاطر گلدان‌های سفال و سرامیک‌اش معروف است. اگر بخواهید فقط یک یادگاری از سفر به آن‌جا برای خودتان تهیه کنید؛ می‌توانید در مغازه‌های سوقاتی‌فروشی میدان ردونا گشتی بزنید و یکی از سفالینه‌های بی‌نظیرش را انتخاب کنید. والنسیا ژامبون و پنیر خوش‌مزه‌ای هم دارد که خاص همان ناحیه‌اند و در بیشتر مغازه‌ها هم پیدا می‌شوند. غیر از این‌ها؛ لباس‌های سنتی ناحیه‌ی والنسیا برای خانم‌هایی که هزینه‌ی بسیار بالای آن‌ها مسئله‌ای نباشد، سوغاتی‌ست که نظیرش در کل اسپانیا پیدا نمی‌شود.

آب و هوا

والنسیا آب و هوای مدیترانه‌ای دارد، اما مختصری گرمای تابستان‌هایش بیشتر از حدی است که آدم از این مدل آب و هوا انتظار دارد.

در ماه ژانویه (بهمن)، هوا از همیشه سردتر می‌شود؛ دمای هوا، روزها معمولاً بین ۱۰ تا ۱۸ درجه‌ی سانتی‌گراد است و شب‌ها بین ۲ تا ۱۲ درجه. گرم‌ترین ماه سال آگوست (مرداد) است. اگر یک روز نیمه‌ی تابستان در والنسیا باشید، دمای هوا بین ۲۸ تا ۳۴ درجه‌ی سانتی‌گراد است و شب‌ها بیشتر از ۲۳ درجه. در ماه آگوست بیشتر اهالی والنسیا به تعطیلات می‌روند و شهر ساکت و گرم و شرجی‌ست. در عوض، در فصل پاییز و ماه‌های سپتامبر و اکتبر، شهر شلوغ می‌شود و ساحل جان می‌دهد برای حمام آفتاب گرفتن و پیک‌نیک برپا کردن. هر چند که بدون شک، فصل والنسیا بهار است؛ با جشن فالاس، شروع بهار گرمی داشته می‌شود، مشتریان رستوران‌ها توی تراس‌های پر گل می‌نشینند و شور زندگی در خیابان‌های شهر جاری می‌شود.

جاذبه‌های تفریحی و گردشگری والنسیا

- شهر علم و هنر

خود اسپانیایی‌ها صدایش می‌کنند سیوتات ده لس آرتس ایلِس سِپِنسِس؛ اما ترجمه‌اش به زبان خودمان می‌شود شهر علم و هنر. این‌جا، یک ساختمان بزرگ و چشم‌گیر است که روی بستر رودخانه‌ی توریا ساخته‌اند و داخلش، هم یک موزه‌ی علم دارد، هم یک رصدخانه، هم یک سینمای آی‌مکس و هم یک آکواریم. تازه در آینده قرار است یک موزه‌ی هنر هم آن‌جا راه بیفتد. شهر علم و -

هنر، بیشتر به خاطر معماری بی‌نظیرش است که شهرت دارد؛ کاری از سانتیاگو کالاتراوا.

- موزه‌ی تاریخ والنسیا

بیش از دو هزار سال از تاریخ شهر والنسیا، در این موزه به نمایش درآمده است. فیلم‌های زیادی هم در این موزه برای نمایش موجود است که حتی اگر زبان اسپانیایی‌تان آن‌قدرها خوب نباشد هم از آن‌ها لذت خواهید برد.

- موزه‌ی هنرهای زیبا

با کارهایی از گویا، ولاگوئز، مورلیو و ربیلتا، یکی از بهترین مجموعه‌های هنری اسپانیا در این موزه نگه‌داری می‌شود.

- موسسه‌ی هنرهای مدرن والنسیا

مخفف اسم این موسسه می‌شود IVAM و خود اسپانیایی‌ها ای‌بام تلفظش می‌کنند؛ هم مجموعه‌ی خوبی از هنر قرن بیستم اسپانیا دارد و هم نمایشگاه‌های موقتی خوبی در آن برگزار می‌کنند.

- کلیسای جامع

به ماکت کوچکی از تاریخ معماری شهر می‌ماند؛ بخشی از آن به سبک رمانسک است، بخشی گوتیک؛ یک جاهایی باروک و مختصری هم رنسانس. در مجموعه‌ی کلیسای جامع والنسیا، کلیسای کوچکی وجود دارد به نام کلیسای جام مقدس. در ورودی اصلی این کلیسا، جامی وجود دارد که می‌گویند همان جام مقدس گمشده‌ای است که مسیح و حواریون‌اش در شام آخر از آن نوشیده‌اند.

- کاخ دل مارکز دوس آگواس

از ساختمان زیبا و تزئینات ظریفش که بگذریم، موزه‌ی ملی سرامیک هم این‌جا را دیدنی‌تر کرده. یکی از بزرگ‌ترین و متنوع‌ترین مجموعه‌های سرامیک اسپانیا در این موزه به نمایش گذاشته شده‌اند.

- پارک‌ها

پارک توریا با زمین‌های بازی، فضای سبز، مسیرهای دوچرخه‌سواری و پیاده‌روی را بر بستر سابق رودخانه‌ی توریا ساخته‌اند. یک مجسمه‌ی عظیم‌الجثه از گالیور هم در این پارک ساخته‌اند که بچه‌ها دوست دارند کنارش ادای اهالی لیلیپوت را دربیاورند.

پارک رئال، از دیگر جاهای مناسب قدم زدن است که هم یک موزه‌ی علوم طبیعی دارد و هم یک باغ وحش کوچک.

پارک بوتانیکو که در سال ۱۸۰۲ ساخته شده، اولین پارک گیاهشناسی والنسیا به شمار می‌رود و هم نمونه‌های زیبایی از درختان سربه فلک کشیده دارد و هم جای آرامی برای برگزار کردن پیک‌نیک است.

- سواحل

سواحل شنی، دریای آبی و خورشید همیشگی، سواحل والنسیا را به یکی از خواستنی‌ترین نقاط زمین بدل کرده است؛ طوری که توریست‌های این شهر نمی‌توانند به راحتی از آن‌جا دل بکنند.

ساحل مالواروسا در شرق مرکز شهر، مهم‌ترین ساحل والنسیاست که دور و برش هم کلی رستوران و کافه و امکانات سرگرمی دارد.

ساحل سالر در ده کیلومتری جنوب والنسیا، پشت یک جنگل صنوبر واقع شده.

جزایر قناری

جزایر قناری Canary

جزایر قناری از مجموع هفت جزیره در اقیانوس اطلس تشکیل شده و به خاطر نزدیکی جغرافیایی، کشور مراکش سال‌هاست ادعای مالکیت آن را دارد؛ اما جزایر قناری بخشی از خاک اسپانیاست و مردم آن ملیت اسپانیایی دارند. بین این هفت جزیره، دو تای آن‌ها از بقیه مهم‌ترند: جزیره تهریف و جزیره گرناکاناری. پایتخت جزایر قناری، شهر لاس پالماس است که در گرناکاناری واقع شده و شهر پرطرفداری در میان گردشگران است. جزیره تهریف هم از هفت تا شهر تشکیل شده که مهم‌ترین و بزرگ‌ترین شهر آن، سانتاکروز در شرقی‌ترین قسمت جزیره است.

آب و هوای جزایر قناری تقریباً همه‌ی سال شبیه به هم است. مهم نیست در چه فصلی از سال باشیم، آب و هوای جزیره‌ها همیشه بهاری است. تابستان‌ها دمای هوا به زحمت به ۲۴-۲۵ درجه سانتی‌گراد می‌رسد و زمستان‌ها حدوداً هفت-هشت درجه خنک‌تر می‌شود.

راحت‌ترین راه برای رسیدن به جزایر قناری، هواپیماست. رفتن به جزایر قناری از طریق فرودگاه‌های تهریف و گرناکاناری بیشترین تعداد پرواز را دارد و شلوغ‌تر است ولی اگر بخواهید وارد جزایر دیگر قناری شوید، هم ساعت‌های پروازی محدودتر می‌شود و هم بلیط‌ها گران‌تر.

ته‌رِیف دو تا فرودگاه دارد: رینا سوفیا در جنوب و لوس رودئوس در شمال جزیره. از هر دوی فرودگاه‌ها اتوبوس و تاکسی برای رفتن به شهرهای جزیره هست. اتوبوس‌ها معمولاً از ساعت دوازده تا پنج صبح کار نمی‌کنند و کرایه‌ی تاکسی‌ها هم این وقت شب گران‌تر می‌شود و بهتر است حواس‌تان به ساعت پرواز و رسیدن‌تان به مقصد باشد.

تنها فرودگاه گرناکاناری نیز در قسمت شرق جزیره قرار گرفته و حدود نیم ساعت با لاس پالماس فاصله دارد که این مسیر را می‌شود با تاکسی و اتوبوس هم طی کرد. در هر دو جزیره، اتوبوس‌ها به راحتی رفت و آمد می‌کنند و در جاهای مختلف شهرها ایستگاه دارند، ولی یکی از بهترین گزینه‌ها برای رفت و آمد در جزایر قناری، کرایه‌ی یک اتومبیل است. شرکت‌های بزرگی هستند که می‌توانید از آن‌ها ماشین کرایه کنید، تنها شرطش هم داشتن گواهینامه‌ی بین‌المللی و پاسپورت است. توریست‌ها معمولاً چه در سانتاکروز و چه در لاس پالماس ترجیح می‌دهند در مناطقی اقامت کنند که نزدیک به دریا باشند، تعداد هتل‌ها و مراکز تفریحی-

در این قسمت‌های جزیره‌ها بیشتر است و امکان همه جور بازی آبی هم در اقیانوس آتلانتیک مهیاست.

شاید جزایر قناری بهترین جای دنیا برای گشت و گذارهای رویایی باشد. یک روز کامل بیرون از هتل ماندن، پیاده‌روی در کوچه‌های سنگ‌فرش تا تپه‌های سرسبز و کمی استراحت در سایه‌های درختانی با برگ‌های پهن و تیره شاید یکی از بهترین و آرام‌بخش‌ترین اتفاقاتی باشد که در طول سفر تجربه خواهید کرد. برای همین است که اداره‌ی گردشگری اسپانیا همیشه از شعار تبلیغاتی دوباره جوان شوید در دعوت‌نامه‌های سفر به جزایر قناری استفاده می‌کند.

فراموش نکنید در تهریف به دیدن ال تیده بروید. این آتشفشان بزرگ در سال ۲۰۰۷ در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شده و سومین آتشفشان فعال و بزرگ در دنیاست. اطراف این کوه، توره‌های درمانی برای استفاده از آب‌های معدنی برگزار می‌شود که خیلی هم طرفدار دارد. اگر اهل ورزش هستید، روستای کوهستانی آناگا می‌تواند شما را خوشحال کند. ممکن است در ارتفاعات از هوای بهاری جزیره خبری نباشد و بهتر است یک ژاکت همراه داشته باشید.

برای کوه‌نوردی یا دیدن پارک‌های طبیعی گرناکاناری، پارک ملی گاراخونای گزینه‌ی خوبی است. گاراخونای هزاران گونه‌ی نادر گیاهی و جانوری دارد و اگر خیلی ورزش‌کار بودید و تا بالای کوه رفتید، مطمئن باشید چشم‌اندازی بی‌نظیر از رنگ‌های سبز و آبی منتظر شماست. کوه‌نوردی و ورزش‌های آبی در این جزیره خیلی مشهور است ولی یادتان باشد گرناکاناری، قدیمی‌ترین باشگاه گلف اسپانیا را دارد. گلف از محبوب‌ترین بازی‌های جزیره است و هر سال هم در فصل بهار مسابقاتی در گرناکاناری برگزار می‌شود.

یکی از جاذبه‌های طبیعی و عجیب جزایر قناری، روکوسینکادوست که بومی‌ها آن را انگشت خدا می‌نامند، چون صخره‌ی بلندی است که به صورت عمودی روی زمین قرار گرفته و داستان‌های باستانی قناری می‌گوید انگشت خدا توانسته این صخره را به این حالت نگه دارد. معلوم نیست روکوسینکادو تا کی قرار است همین‌طوری بایستد، ولی تا امروز که توانسته حداقل نود درصد توریست‌های جزایر قناری را به تماشایش جلب کند.

ذائقه‌ی غذایی این منطقه، یک چیزی بین فرهنگ اسپانیا، لاتین و آفریقایی است. مواد اصلی بیشتر غذاهای محلی، سبزیجات و ماهی است. یکی از-

شماره قبلی کتاب های الکترونیکی راهنمای سفری دیگر را دریافت کرده اید؟

دانلود رایگان در:
safaridigar.com/download

غذاهای محبوبی که بهترینش را در تنه ریف می توان پیدا کرد، خوراک ماهی سانکوچو کاناریوست که همراه با سس موخو سرو می شود. سانکوچو یک جور ماهی سفید نمکسود شده است که گوشت ترد و خوشمزه ای دارد. مانند بقیه ی جاهای اسپانیا، تاپاس هم یکی از خوراکی های معمول جزایر قناری است که بیشتر همراه با نوشیدنی خورده می شود.

بچه ها هم در جزایر قناری خوش می گذرانند؛ علاوه بر بازی های توی ساحل، بزرگ ترین کلکسیون طوطی جهان در پارک لوروی تنه ریف قرار گرفته که بیش از سه هزار طوطی مختلف دارد. علاوه بر طوطی ها البته حیوانات دیگری هم در این پارک نگهداری می شوند.

معمولاً تصویری که در ذهن همه از جزایر قناری وجود دارد، درختی بلند و سبز با پس زمینه ی دریا و ساحلی سفید است که طوطی یا هدهدی رنگارنگ روی شاخه های آن نشسته؛ خیلی هم تصویر اشتباهی نیست.

تاریخچه

این که جزایر قناری از چه تاریخی وجود داشته، به طور دقیق معلوم نیست؛ فقط می دانیم که از دوران باستان، این سرزمین وجود داشته است. نکته ی مهمی که باید در مورد این جزایر بدانید، این است که دلیل نمی شود چون اسم آن جا قناری است، داخلش هم پراز قناری باشد. اسم لاتین این جزیره می شود Insula Canaria یعنی جزیره ی سگ ها. منظورش هم نوعی حیوان دریایی ست که آن وقت ها در آن جا زیاد پیدا می شده و البته الان دیگر نمی شود.

حتماً اسم جزیره ی گم شده ی آتلانتیس را شنیده اید. می گویند کل آتلانتیس بر اثر زلزله یا یک چیزی شبیه آن، زیر آب رفت و فقط نوک کوه هایش بیرون ماند. این حرف را افلاطون زده بود. حالا این که افلاطون واقعاً این جریان را باور می کرده یا می خواسته بقیه را سرکار بگذارد؛ ما نمی دانیم. به هر حال کل جریان ماشین زمان فقط یک داستان است که هربرت جرج ولز نوشته و هنوز هم کسی نتوانسته یک چیزی مثل آن بسازد؛ حتی دانشمندی مثل شلدون کوپر.

بعد از مرگ افلاطون، بعضی ها بر اساس آثار او به این نتیجه رسیدند که مجموعه ی جزایر قناری، آזור، کیپ ورد و مادیرا همان قله های آتلانتیس اند که از آب بیرون مانده اند. حالا معلوم نیست که این همه اصرار برای اثبات وجود این شهر تخیلی برای چیست.

اما جدا از افسانه ها و داستان هایی که پیرامون این جا گفته اند، جزایر قناری همیشه آنقدر مهم بوده که در هنر، ادبیات و سیاست جایگاه خود را در عالم واقعیت هم داشته باشد. برای مثال هومر در آثارش به جزایر قناری اشاره کرده و امپراطوری روم هم همیشه حواسش به این ناحیه بوده. اما ساکنان اولیه ی این جزایر چه کسانی بودند؟ با توجه به نوشته های کاشفین اسپانیایی در قرن های گذشته، تنه ریفی ها مردمانی با قد بلند و پوست و موی روشن و چشمان آبی بوده اند. تنه ریف شهری است در این جزایر که تیم فوتبال معروف و محبوبی هم دارد. از آن جا که این توصیفات از لحاظ نژادی با مشخصات اقوام سلت مطابقت دارد، گروهی می گویند که ساکنین اولیه ی این جزایر از آئیریا مهاجرت کرده اند. در مقابل این نظریه، اشخاص دیگری معتقدند که ساکنین اولیه ی جزایر قناری از باسک ایالتی در اسپانیا - بوده اند و برای اثبات گفته هایشان هم به آثار مکشوفه در جزایر قناری استناد می کنند. اما یافته های باستان شناسی اخیر و مطابقت آن ها با یافته های فرهنگی - زبانی نشان می دهد حتی بربرها هم در تاریخ جزایر قناری دست داشته اند. بربرها اقوامی بودند که توسط اروپایی ها بدوی شمرده می شدند و در شمال آفریقا یا اگر بخواهیم دقیق تر بگوییم در تونس و مراکش کنونی ساکن بوده اند. در حقیقت بعید نیست که ساکنان اولیه ی این جزیره، در دوره های گوناگون در کنار هم همزیستی می کردند و بعدها هم طوری با هم در آمیخته اند که دیگر معلوم نیست کدامشان از کدام نژاد بودند و در آخر هم که فرهنگ اسپانیایی، فرهنگ غالب شد.

وسایل نقلیه

- خودرو

کرایه کردن خودرو بهترین شیوه برای گشت و گذار و دیدن مناظر و مناطق بکر است، از لحاظ قیمت هم منطقی و اقتصادی است.

- قطار

در سال ۲۰۰۷ یک خط تراموا بین ایستگاه اتوبوس سانتاکروز و لا گونا افتتاح شده که بلیتش حدود سه هزار تومان قیمت دارد. با همان تراموا می‌توانید به لوس کریستیانوس هم بروید.

- اتوبوس

اتوبوس‌ها رایج‌ترین وسیله‌ی نقلیه در این جزایر هستند. کرایه بلیتشان از اسپانیا گران‌تر است و هر چه هم از مبدا دورتر شوید کرایه‌ها افزایش می‌یابند. این اتوبوس‌ها در مسیرهای توریسترو بیشتر به کار گرفته شده‌اند و به یاد داشته باشید که راننده‌های آن‌ها خیلی از انگلیسی سر در نمی‌آورند.

- تاکسی

تاکسی می‌تواند خیلی گران در بیاید. و اگر داخل شهرهای جزایر قناری باشید تاکسی گرفتن بی‌مورد به نظر می‌رسد، و پول زیادی را به خاطر این از دست خواهید داد. البته تاکسی گرفتن برای زمانی که بار زیادی به همراه دارید یا عجله دارید مفید است. همچنین در مورد قیمت تاکسی‌ها از هتلی که در آن اقامت دارید بپرسید چون ممکن است بیشتر از حد معمول از توریست‌ها کرایه بگیرند.

- کشتی

برای رفت و آمد بین جزیره‌ها بهترین راه، استفاده از کشتی است که اکثراً مدرن، مجهز، کم سرو صدا و ارزان هستند. بهترین کمپانی‌های کرایه کشتی هم فرد آلسن، ترنس مدیترانیا و آرماس هستند.

- هواپیما

اگر از دریا می‌ترسید یا حالتان با تماشای کشتی هم بهم می‌خورد و یا دریازده می‌شوید، بنابراین باید برای عبور و مرور از هواپیماهای توریستین دار استفاده کنید که متعلق به ایرلاین‌هایی مثل بینتر و ایسلاس ایرویز هستند. این هواپیماها هم از امنیت خیلی بالایی برخوردارند و هم خیلی سریع هستند، طوری که احساس می‌کنید بیشتر وقتتان در فرودگاه گذشته است و نه هواپیما.

آب و هوا

اگر بخواهیم آب و هوای جزایر قناری را در یک عبارت کوتاه توضیح دهیم آن عبارت "همیشه بهار" خواهد بود. این آب و هوا حتی اگر نخواهید، لیخندی بر لب شما خواهد گذاشت، میانگین درجه حرارت هوا در زمستان به ۱۸ درجه سانتی گراد و در تابستان‌ها هم به حدود ۲۴ درجه سانتی‌گراد می‌رسد، البته در بعضی روزهای گرم در تابستان امکان دارد که درجه حرارت از ۳۰ درجه سانتی‌گراد هم بیشتر شود. درست است که هوا هیچ وقت خیلی سرد نمی‌شود اما به هر حال بد نیست که در زمستان لباس گرم همراه داشته باشید. در زمستان هوا خنک، دلچسب و البته آفتابی است و بالکل با آن چه از زمستان اروپا و آمریکای شمالی در سردارید متفاوت است، فلذا جزایر قناری در طول فصل زمستان همیشه شلوغ و پر از توریست‌های اروپایی و آمریکایی است. در عوض تابستان‌ها جزایر پر از اسپانیایی‌ها می‌شود، یکی از دلایل این امر برگزاری جشنواره‌ها و فستیوال‌های مختلف است. پیشنهاد زورق به شما رفتن به جزایر قناری در نوامبر و اواسط دسامبر است.

جاذبه های تفریحی و گردشگری جزایر قناری

دیدنی های تنه ریف

- کلیسای ایگلسیا دو نوئسترا سینیورا

این کلیسا قدیمی ترین کلیسای شهر سانتا کروز در جزیره ی تنه ریف است. برج ناقوس کلیسا و کاشی کاری هایی سقف که به سبک اسلامی پهلوی می زند از ویژگی هایی این کلیسا است. ساختمان اصلی کلیسا در قرن پانزدهم درست شده بود اما در قرون هفده و هجدهم بخش هایی به آن اضافه شد. درست در وسط محراب این کلیسا صلیب مقدس پیروزی قرار گرفته که شهر سانتا کروز نامش را مدیون آن است. سانتا کروز یعنی صلیب مقدس.

- روکو سینچادو

چند کیلومتری جنوب قله، روکو سینکادو قرار دارد که محلی ها نامی چون انگشت خداوند را نیز برایش به کار می برند. این یک صخره است که به شکلی عجیب و عمود بر روی زمین قرار دارد. طبق آخرین آمار نود درصد از بازدیدکنندگان تنه ریف به دیدن انگشت خداوند می روند.

- پارک لورو

جای دیگری را سراغ دارید که سه هزار طوطی را در خود جا داده باشد؟ طبعاً نه، چون این بزرگترین کلکسیون در نوع خود در جهان بوده و خانه ی سبید و چهل گونه ی مختلف طوطی است و البته باید بدانید که جانداران دیگری مثل ببر و گوریل و شامپانزه هم در این پارک موجود هستند، بنابراین خطر طوطی زدگی وجود ندارد! همچنین در یک قسمت از پارک نیز نمایش دلفین ها و وال ها وجود دارد که تماشای آن توصیه می شود، همچنین طولانی ترین تونل زیر دریای آکواریومی دنیا، در این پارک قرار دارد.

- پیکو وی پخو

معنی اش می شود قله ی پیر. پیکو وی پخو آخرین آتشفشانی است که در تنه ریف فورانی در یک مقیاس وسیع داشت. فوران در سال ۱۷۹۸ و در دامنه ی جنوب غربی این کوه رخ داد و گدازه ها تا شعاع یک کیلومتر به اطراف پرتاب شدند.

- مونتانا آماریا

فرسایش آب و باد شکل خاصی به این کوه که آتشفشان هم هست بخشیده، و اصولاً برای همین شکل خاصش است که توریست ها به دیدنش می روند. علاوه بر دیدن شکل خود اماریا آن جا ساختمانی هم وجود دارد که به شما چشم انداز وسیعی از دور و اطراف می دهد و همچنین امکان پیاده روی و کوه نوردی هم موجود است.

- موزه ی سی پنسیا

اگر دوست دارید در نیروهای طبیعت غرق شوید و به فکر فرو بروید و حتی اگر به زبان اسپانیایی مسلط نیستید موزه ی سی پنسیا مناسب شما خواهد بود. این موزه که در یک و نیم کیلومتری پلازا دلانتادو قرار دارد یک افلاک نمای خیلی زیبا دارد که می توانید در طول روز به وسیله آن به ستاره ها خیره شوید.

- ال تیده

تیده بلندترین کوه در اسپانیا و همچنین سومین آتشفشان فعال و بزرگ در دنیاست. تیده پارک طبیعی هم دارد که در سال ۲۰۰۷ توسط یونسکو جز میراث جهانی ثبت شده و دیدنش خالی از لطف نیست و یکی از دوازده گنجینه ی اسپانیا به شمار می رود. تیده پربازدیدترین پارک طبیعی در اسپانیاست و بد نیست بدانید که سالانه نزدیک به سه میلیون نفر از آن بازدید می کنند.

- پارک روستایی آناگا

هرچند تیده مهم و مشهور باشد اما آناگا برای کوهنوردی مناسب تر است. اگر به آناگا رفتید حتماً به پیکو دل اینگله هم بروید، آن جا با یک نمای فوق العاده از جزیره مواجه خواهید شد البته به شرطی که هوا هم خوب باشد.

- مسیرهای کوهستانی

چند مسیر بسیار زیبا در جزیره وجود دارد که اکثراً جاده هایی پر پیچ و خم و کوهستانی هستند و از خلال آن ها چشم اندازهایی نفس گیر قابل تماشاست، به دلیل وجود خطر بالقوه در این جاده ها باید از راهنما و رانندگانی وارد استفاده کنید. یکی از پر ترددترین هایشان ماسکا است، روستایی که در شمال لوس گیگانتس قرار دارد. اگر به آن جا می روید باید بدانید که جای پارک خیلی سخت پیدا می شود. شاید بهتر است ماشین اجاره نکنید بلکه با وسایل حمل و نقل عمومی به ماسکا بروید، جاده هم خطرناک است. همچنین دو چرخه سواری هم به خاطر شیب موجود کار سختی است.

دیدنی های گرن کاناری

- پارک شترسواری لا باراندا

بعد از راندن جت اسکی و قایق در آب و دیدن مردم بومی قناری چه طور است کمی تفریح از نوع شمال آفریقایی هم داشته باشید و مثلاً سوار شتر شوید! در این پارک هفتاد نفر شتر وجود دارد و پوشش گیاهی منطقه هم نخل و آوآکادو و مرکبات بوده و یک رستوران و باغ وحش کوچک هم داخلش موجود است.

- پارک ملی گاراخونای

این پارک ده درصد از سطح ناحیه ی گامورا را تحت پوشش قرار داده، حدود ۴۰۰۰ هکتار مساحت دارد و پناهگاه شماری از نادرترین گونه های گیاهی جنگلی است. خصوصاً برگ بوی این ناحیه خیلی مشهور است و خیلی هم در دسترس است. اگر اهل کوهنوردی و دید زدن جزایر قناری از ارتفاع بالا و طرفدار چشم اندازهای بکر هستید بد نیست بدانید که خیلی از توریست ها برای کوهنوردی به این ناحیه می روند و امکانات کوهنوردی فراهم است.

- لاس پالماس

به جز سانتاکروز، تنه ریف، این تنها نقطه ی دود و دم گرفته ی این جزایر است که حس شهری بزرگ را به آدم می دهد. ترافیک در شهر اولین چیزی است که با توجه به خلوت بودن نسبی جزایر نظر شما را جلب می کند، اما به همان میزان شهریت هم وجود دارد. شهر پیراست از رستوران و کافه و موزه و مراکز تفریحی. این هفتمین شهر بزرگ اسپانیا از لحاظ تاریخی است و یک پلاژ مجهز به اسم لاس کانتراس را داراست، لاس پالماس هم بُعد تاریخی دارد و هم جنبه ی تفریحی و هم البته چشم اندازهای طبیعی و یک دریای اعجاب انگیز آبی.

- موزه ی کولون

این موزه در لاس پالماس قرار دارد و نمونه ای بی نظیر از معماری قناریایی است و در واقع از دو پاسیوی بالکن دار تشکیل شده در محوطه ی موزه هم درخت های نخل و طوطی ها جلب نظر می کنند. شایعه است که این موزه، خانه ی کریستف کلمب - کاشف قاره ی جدید، آمریکا - بوده، اما بیشتر فرمانداران اولیه ی لاس پالماس در آن ساکن بوده اند، البته امکان دارد که کلمب هم زمانی در این خانه به طور موقت ساکن بوده باشد. موزه دارای به طور کل چهار بخش دارد که بخشی از آن به سفره های کلمب و نقش جزایر قناری در اکتشاف ماورای اقیانوس اطلس و دنیای جدید اختصاص دارد.

- کاستیلو دلا فورتالیزا

تاریخ ساخت بنا به پنجاه سال پیش برمی گردد همچنین ویسنته سانچز آرانا نویسنده، هنرمند، و کلکسیونر و باستان شناس مشهور نیز در آن سکونت داشت. این موزه ۱۶ اتاق دارد و نقاشی ها و آثار به دست آمده از دوران رنسانس را داراست. یکی از این آثار هم پیکر یک زن غارنشین است که گوانچه است. گوانچه در حقیقت واژه ای است که در مورد بومیان قناری به کار برده می شود.

- کلیسای جامع سانتا آنا

تاریخ ساخت بنا بر می گردد به قرن پانزدهم میلادی و شاید باور نکردنی باشد اما سیصد و پنجاه سال طول می کشد تا این بنا کامل شود! نمای نئوکلاسیک سردر، در تضاد با داخل بنا است که یک نمونه ی عالی برای گوتیک آتلانتیکی به شمار می رود. و همه ی این ها ناشی از تاریخ شروع ساخت و اتمام بنا است. نقاشی های کلیسا کار خوان میراندا هستند که محبوب ترین نقاش جزیره در قرن هجدهم به شمار می رفت. دیدن برج کلیسا اگر که دچار سرگیجه نمی شوید توصیه می شود.

تماس با آژانس سفری دیگر

تلفن تماس:

021 – 88 85 10 80

پست الکترونیک:

info@safaridigar.com

وب سایت:

www.safaridigar.com

آدرس:

تهران، خیابان میرزای شیرازی، بالاتراز کریمخان، بین کوچه 4 و 6، پلاک 76، طبقه دوم